

ИБРОҲИМ РАҲИМ

АҲМАД
ФАРГОНИЙ

(Ҳикоялар, драмалар, киносценарий)

«ШАРҚ» НАШРИЁТ-МАТБАА КОНЦЕРНИ
БОШ ТАХРИРИЯТИ
ТОШКЕНТ – 2000

АҲМАД ФАРГОНИЙ

ҚАТНАШУВЧИЛАР

Аҳмад Фарғоний — Фалакиётшунос олим

Ал-Хоразмий — Алжабр ижодкори

Абдулмалик — фалакиётшунос

Маъмун — Араб халифаси

Ал-Фазл — Вазири аъзам

Котиб — «Байтул ҳикма» котиби

Гуландом — Гўзал қиз

Шайхулислом — Уламолар раҳбари

Муфтий — Уламо

Қозниол куззот — Шаҳар қозиси

Яҳё — Хуфя ишлар нозири

Зобит — Хуфя ишлар ходими

Дасёр — Аҳмад Фарғоний хизматчиси

Феллоҳ — Дехқон

Ҳаммомчи

Массоҳ — Ер ўлчовчилар вакили

Соатсоз — Аҳмад Фарғонийнинг устаси

Ҳарам бекаси

Йўловчи, картограф.

Олимлар, уламолар, хизматчилар, қабр бошидаги ҳассакашлар.

Воқеа IX аср бошларида Араб халифалигининг пойтахти
Бағдор шаҳрида юз беради.

БИРИНЧИ ПАРДА

Биринчи кўриниши

Аҳмад Фарғонийнинг «Байтул ҳикма»даги ҳужраси.
Олимнинг кутубхонаси ила ишхонаси ҳам шу ерда.

Хонтахта атрофида ал-Хоразмий, Абдулмажид, Аҳмад
Фарғоний сұхбатлашиб ўтиришибди.

А б д у л м а л и к — Вақт қандай тез ўтяпти.
Бағдодға келғонимда менинг ҳам соқол-мўйловим Аҳмад
Фарғонийнидай қоп-қора эрди. Ҳозир қаранглар,
мош-гуруч бўп қолди...

А ҳ м а д Ф а р ғ о н и й — Сиз кўрган мушкулотни
кўрган ҳар қандай инсоннинг ҳам соқол-мўйлови тугул
сочи оппоқ бўларди.

А б д у л м а л и к — Мен кўрган хунрезликни
коғир ҳам кўрмасин. Бирмас уч вазирнинг қатл қилини-
шини кўрдик. Маъмуннинг отаси Ҳорун ўзининг эроний
вазири Жаъфарни қатл қилганди. Шундан кейин Эрон
ва Ҳурросонда қанча хунрезликни кўрдим. Орадин сал
ўтмай, Ҳоруннинг ўзи кўз юмди. Ундин кейинги ота
биру она бошқа ака-ука Амин билан Маъмун орасидаги
можаролар ҳам тинкамни қурилди.

А л-Х о р а з м и й — Ана ўшандин мени воқиф
килинг, оқсоқол. Мен Бағдоддин узокда эрдим.

А б д у л м а л и к — Ҳорун иккинчи хотинидан
бўлғон ўғли Аминни тахт вориси қилиб кетди. Бундин
ғазабланған Маъмун бизнинг одамлардин аскар тўплаб,
пойтахт Бағдодни қонға белади. Мана шу қўрғон деворла-
риға шоти кўйиб чиқаётган қийик кўзли аскарларнинг
«урҳо-ур!» деган овозларидин юраклар титраган. Кўксига
найза санчилғон аскарларнинг инграшидин, аёлларнинг
дод фарёдидин бағрим пора-пора бўлғон.

А ҳ м а д Ф а р ғ о н и й — Араб акобирларининг
мажусийларни қийма-қийма қирғонини мен ҳам кўрган-
мен. Энг фожиалиси Маъмун ўз укаси Аминнинг бошига
килич торғони бўлғон эрди...

А л-Х о р а з м и й — Ана шу боис Бағдодға мен
сизлардин анча кейин келдим. Маъмуннинг ўзи кўп даъ-

ват этди. Вазири аъзам ал-Фазл махсус мактуб йўллади. Аммо мен Кутайба бинни Муслим менинг боболаримни кирғонидин норизо эрдим. Қолаверса, ислом динига кирмаганин оташпарат деб, Хоразм ёзувини биладигонларни мажустий деб бошлариға қилич тортганларини кечиролмасдим. Нима қилай, Сиз Аҳмад Фарғоний, сиз Абдулмалик ва Мусо ибн Шокирларни соғинганим учун келдим. Сизларни кўрмокқа дил хуммормор эрдим.

Аҳмад Фарғоний – Келишингизни орзиқиб кутғон эрдик. «Байтул ҳикма» калити ҳам сизни кутур эрди. Келишингиз заҳоти ани вазири аъзам ал-Фазлнинг ўзи икки қўллаб сизга тутқизди. Мана эмди олам гулистан. Анинг оламшумул меваси ҳам пишди. Бугун Сизнинг «Ҳисоб ал-ҳинд» асарингиз дунёда момоқалдироқ бўлиб янграйдур. Иншооллоҳ.

Ал-Хоразмий – Ёш бўлсангиз ҳам ниҳоятда камсухан, камтар олимсиз-да, мавлоно. Ўзингизнинг «Самовий ҳаракатлар ва илми жунун» асарингиз ҳам шул «Байтул ҳикма» меваси-ку! Меваси бўлғонда ҳам мазаси оламга татибдурон анвойи-ку!..

Абдулмалик – Қуёш тутилишини олдиндин башпорат қилиб, ягона жадвал яратғонингизни айтмайсизму? Дунёда ягона Ер юзи харитангиз-чи? Ул харита хусусинда Италия, Дониё ва Нидерландия денгизчилари харидор бўлиб турибдурлар.

Ал-Хоразмий – Энг муҳимини айтмадингиз...

Абдулмалик – Энг муҳими бугун «Байтул ҳикма» муҳокамасинда айтиладур. Билишимча, Шайх-улисломнинг уламолари қилич яланғочлаб турибдурлар.

Аҳмад Фарғоний – Шайхулислом ўзимга ҳам мушт ўхталиб кетди. Кўзингни оч, иккала кўзинг бирдан ўйилур, деди менга... Расадхона курилиши шариатга хилоф эрмуш. (*Фарғонача яктак кийган Дасёр бола киради*)

Дасёр – Гуландомхон келибдур, кирсинму?

Аҳмад Фарғоний – Кирсун.

Атлас кўйлак, йўрмадўзи дўппи кийган гўзал Гуландом салом бериб дастурхон кўтариб киради.

Гуландом – (*Дастурхонни хонтахтага қўяркан*) Аям анжумандин олдин еб олишсун, деб чучвара тугиб юбордилар. Манави идишларда беҳи шарбати...

Аҳмад Фарғоний – (*Ал-Хоразмийга*) Соатсоз Кубовий дўстимнинг қизи. Исми Гуландом. Ўзи ҳам чевар, ҳам пазанда...

А л - Х о р а з м и й – Фаргона қизларининг кўллари ипак, мана бу неъматнинг гўзалигини қаранг.

А ҳ մ ա դ Ф ա ր ғ ո ն ի յ – Дадангиз келмадиларму?

Г у լ ա ն դ օ մ – Қуёш соат юмуши бирлан бандумшлар, кечроқ ров кириб ўтурмен, дедилар.

Вазири аъзам ал-Фазл киради. Ҳамма ўрнидан туриб каршилайди. Гуландом чопиқиб кетади.

А л - Ф ա զ լ – Оҳ-оҳ, қандай хушбўй таом устидин чиқибман.

А ҳ մ ա դ Ф ա ր ғ ո ն ի յ – Яхши меҳмон ош устида, демушлар, ҳозирча бодом чучварага марҳамат.

А л - Ф ա զ լ – Уйингизда фаргонача паловни кўп еганмиз. Бодом чучвара биз учун ниҳоятда танқис. (*Ўтириб, бир донасини оғзига солгач*) Бай! бай! Жаннат меваси ҳам бунчалар бўлмас. Чучварага қўшиб тилимни ҳам ютиб юбормасам бўлгани...

А л - Х о р а з м и й – Хоразм дўлмасиндин татимағонсиз-да. Дим лаззатли бўлади ёшулли.

А л - Ф ա զ լ – Минг эшитгандин бир бор кўрган маъкул дейдилар. Дўлмани эшитамизу кўрмаймиз...

А л - Х о р а з м и й – Иншооллоҳ келаси ҳафтада Хоразмдин аймоқларим келадур. Ана ўшанда дўлма сайилига чақиурмен.

Ал-Фазлнинг хизматчиси киради.

Х и զ մ ա տ չ ի – Ҳазратим! Шайхулислом жаноблари сизни қидириб келган экан! Қаерда бўлсалар ўша жойга мени бошлаб бор, дедилар. Дарвоза олдида турибдур.

А л - Ф ա զ լ – Ул зотнинг қайноаси севмас эркан, тамом тугаронида келибдур. Майли, кирсунлар.

Дастурхонни йиғиштирадилар. Оқсоқол, оқ салла, ялтироқ чопон кийган Шайхулислом киради.

Ш ա յ հ ү լ ի ս լ օ մ – (*салом-аликдан сўнг*) Анжуманга кечикдимму деб ташвишда эдим.

А л - Ф ա զ լ – Яна бироз фурсат бор.

Ш ա յ հ ү լ ի ս լ օ մ – Анжумандин олдин Сизға холий бир калима айттум бор эрди...

А л - Ф ա զ լ – Маҳкамага борайликму?

А л - Х о р а з м и й – Вазири аъзам жаноблари, биз, анжуман ҳозирлигидин хабар олиб келурмиз.

А л - Ф ա ր ғ ո ն ի յ – Сизлар bemalol ва хотиржам шу жойда гаплашаверинглар.

Ал-Фарғоний, ал-Хоразмий ва Абдулмалик чиқиб кетадилар.

А л - Ф а з л – (Шайхулисломга) Гапириңг. Шайхулислом жаноблари иккала қулогим сизда.

Ш а й х у л и с л о м – Очиқчасига гапира қолай. Сиз адолаттүй, маърифатпарвар, олижаноб ал-Фазлдай одамға бор гапни хуфя ёинки локлаб гапиргум йўқ.

А л-Ф а з л – Мен ҳам Сиз бирлан кўпдан берли ошкора мулоқот орзусинда эрдим. Давлатнинг зарурий юмушларидин бош қашлағоли ҳам пурсат йўқ.

Ш а й х у л и с л о м – Давлат ишларидин кўра кўпроқ мажусий олимлар юмуши бирлан бандурмен, десангиз ярашуғли бўлур эрди.

А л-Ф а з л – Локланмағон, хуфя бўлмағон хилваний галингиз шудурму, Шайхулислом жаноблари?..

Ш а й х у л и с л о м – Ўшал локланмағон хуфяси ана, ўз хонтахтангизда турибдур. Ал-Фарғоний мажусий Батлимуснинг Ислом динига хилоф ақидасини бизға кўчириб келмоқчи.

А л-Ф а з л – Янглишмаяпсизму, Шайхулислом жаноблари. Аҳмад Фарғоний ёш бўлса-да, фанимизга барча араб олимларидин зиёд ҳисса қўшмоқдадур. Ул зот қураётган Расадхона ва ундаги амалиёт аниқ фанлар кўзгуси бўлиб, худди ал-Хоразмий кашфиётидек фанимизни фафлат уйқусидин уйғотиб юборадур.

Ш а й х у л и с л о м – Муносабатингизни мунчалар ошкор айтурсиз деб чамаламағон эрдим. Бизнинг ҳам ошкор гапимиз шулки, шариат оёқ ости бўлмоқда, «Байтул ҳикма»да уя қуриб олғон келгинди жодугарлар динимизга хилоф ақидаларни, мажусий маслакларни тартиб айламоқдадурлар.

А л-Ф а з л – Боя «мен» деб гапирғон эрдингиз, энди бўлса «биз» дея бошладингиз, буниси локланғон гап эрмасму?

Ш а й х у л и с л о м – Хуфяси ҳам эрмас. Муфтилару уламолар, мерос тақсимотчилари массоҳлару қозијол куззот ҳам шул фикрдадурлар. Анчайин аскар бошилар ҳам шу томондадур. Касални яшурсанг, иситмаси ошкора қилур. Иситма эрса ловуллаяпти! Наҳотки, хуфя ишлар вазири ани Сизға шипшитмағон бўлса.

А л-Ф а з л – Аларнинг ҳам фикрини билинг, демокчимусиз?

Кўнғироқ чалади. Хизматчи киради.

Х из м а т ч и – (таъзим қиласди). Буюрсинлар!

А л-Ф а з л – Чой!

Хизматчи чойнакда чой, патносда ширинлик келтиради.
Чой баҳона сұхбат давом этади.

Ш а й х у л и с л о м — «Байтул ҳикма» атрофинда бурқаёттган қора тутунни сезмаяпсиз, вазири аъзам жаблари. Ул қора тутун алангалаб кетишпидан хавотирда-дурмен.

А л - Ф а з л — Нима қылмоқ керак, деб ўйлайсиз?

Ш а й х у л и с л о м — «Байтул ҳикма»ни жодугарлардин тозалаш керак. Ал-Хоразмий, ал-Фарғоний ва Абдулмаликлардин биринчи галда!..

А л - Ф а з л — Аларнинг араб фанига қүшган, қўшаётган ва яна қўшажак ҳиссаларидин тўла воқиб бўлайлик. Сўнгра иddaо қилайлик. Йўқса, олимлар олдида, Оллоҳ ҳузуринда ҳам жавоб тополмай қолурмиз. Ҳар қандай чигаллик ҳам мантиқ калити бирлан очилур. Мантиқ эса, муҳокама, мунозара ва мутолаа якунидин ҳосил бўлғай.

Ш а й х у л и с л о м — Мажусийлар чигалини ҳам муҳокама майдонига ташларсизму, жаноб вазири аъзам. Оқибати не бўлғай?.. Якин ўтмушнинг сабори ёдингиздин чиқдиму?..

А л - Ф а з л — Ошинг ҳалол бўлса, кўчада ич, дейдурлар. Масала ўртаға тушронидагина мантиқ қозонида қайнаб пишадур. Қозонда қолғони чўмичга чиқадур. Олимлару уламолар юзма-юз бўлиб баҳс мушоираси ўтказсунлар, музокараю мунозаралардин чўмичга чиқронини ҳалол, деб билурмиз.

Ш а й х у л и с л о м — Ким ҳакамлик қиласидур?

Ал - Ф а з л — Оллоҳ ҳакам, халифа Маъмун ҳазратлари гувоҳ. Келишдикму?

Ш а й х у л и с л о м — Келишдик!

Шайхулислом чикиб кетади.

А л - Ф а з л — (*хуноб бўлиб, ўйга ботгач*) — Ажиб жумбок ташлаб кетди ул айёр шайх. Марҳум вазир Жаъфар тақдирини эслатмоқчи бўлдиму? Сен ҳам ўшанинг кунига туширсан, демокдурму? Ул зот бир чигални ечишда қатл қилинғон эрди. Кўзингни оч, Жаъфар ҳам эрди сенингдек, сен ҳам бўлурсен анингдек демоқчими? Гапларидин қон иси буруқсайдур.

Жойига ўтиради, ниманидир эслаб, яна туриб кетади.

— Сен ҳақиқат ҳимоячисидурсен. Ҳақиқат севимли олимларинг тамонинда. Аларни бидъат қушхонасиға ташлаб қўйма!

Кўнгирок чалади. Таъзим билан хизматчи киради.

Хизматчи — Буюрсинглар.

Ал - Фазл — «Байтул ҳикма» Бош китобдори бирлан мавлоно Аҳмад Фарғонийларни ҳузуримга даъват этинг.

Хизматчи чиқиб кетади.

Илм бирлан шариат — ўт ила совуқ сув... Аслида шундоқми? Дин пешволари нега дунёвий илмларни яқтиримайдурлар. Ҳадисларда ундоқ фатво йўқ-ку!

Оқ шойи, кўйлак, қизил чопон кийиб, оқ салла ўраган ал-Хоразмий, ундан сал ёшроқ кўринган чакмон кийиб салла ўраган Аҳмад Фарғоний кирадилар.

Ал - Хоразмий — Йўқлағонингиз учун ташаккур. Хизматингизга шайдурмиз.

Ал - Фазл — Сизларни кўргонимдин ғоят шоддурмен, жаноблар. «Байтул ҳикма»да қандай янгиликлар бор?

Ал - Хоразмий — «Ҳисоб ал-ҳинд» китоби бирлан мавлоно Аҳмад Фарғонийнинг расадхона лойиҳаси хукмингизга тайёр, вазири аъзам жаноблари.

Ал - Фазл — Шул ҳусусда йўқлаб эрдим Сизларни «Ҳисоб ал-ҳинд» китобингизни туни бирлан кўз юммай ҳижжалаб чиқдим, мавлоно ал-Хоразмий. Бир тунда мени ҳам риёзиётчи қилиб кўйдингиз.

Ал - Хоразмий — Миннатдормен, вазири аъзам жаноблари.

Ал - Фазл — Сизлар бирлан маслақдоштурмен, бас шундоқ эркан, куролдош ҳам деяверинг.

Ал - Хоразмий — Қуллук!

Ал - Фазл — Сиз мавлоно Аҳмад Фарғоний, илмга шунча кўп хизмат қилиб чарчамадингизму?

Аҳмад Фарғоний — Чарчашиб вақт йўқ, ал-Фазл жаноблари.

Ал - Фазл — Боракалло! Юртингизни соғинган бўлсангиз бир муддатга юборурмен.

Аҳмад Фарғоний — Соғинишға вақтим йўқ!

Ал - Фазл — Дам олишға татил берайинму?

Аҳмад Фарғоний — Дам олишға имкон йўқ.

Ал - Фазл — Ер, сув, фалакиёт ва фалсафа ҳусусинда олтида рисола битибсиз. Ҳисоблашни осонлаштириш бора-синда ҳам тадқиқ қилурмишсиз. Буниси ҳам битдиму?

Аҳмад Фарғоний — Битиришға вақт йўқ, вазири аъзам жаноблари.

Ал - Хоразмий — Мавлоно ишлағонда бир кундуз баҳору ёзға тенг бўлса, тунда иш соати куз ила қишича чўзиқ бўлса, хўрозлар қичқирмасаю соатлар бонг урмаса

ва сўфилар аzon чакирмасалар. Вақт ҳам қозикдай муқим турса! Ана унда Мавлоно вақтдин рози бўлғай.

А л - Ф а з л – (*хо-ҳолаб кулади*). Бундан чиқди тўхтабтур Қуёш, тўхтайлар Ой ила юлдузлар! дейиш керак бўладур. Мавлоно, ўзингиз бу шиорга тескарисизку!

А х м а д Ф а р ғ о н и й – Устоз ал-Хоразмий асия қилиб ўтдилар. Мен фақат вақтни қизғанадурмен. Вақт – фикрловчи инсоннинг тахту баҳтидур. Вақтнинг бехудага кетғони баҳтинг кетғонидур. Не-не олиму фузалолар борлиқ фикрини битиб улгуролмай армонда кетдилар. Қўли гул устаю, устозлар ҳунарларини меросхўрлариға юқтиришға вақти етмай ўтиб кетдилар. Шул сабабдин вақт ғаниматдур. Жами ғанимат нарсаларнинг қадриға етмоқ иймондандур, деб билурмен.

А л - Ф а з л – (*ал-Хоразмийга қараб*). Шул сабабдин ғанимат вақтни ўтказмай, Мавлононинг бошини жуфтлаб кўйсак. Фарзанд кўрса, анга «ал-вақт» деб ном кўйиб олсалар.

Хо-ҳолаб кулишади.

А л - Х о р а з м и й – Қайлиғи нақд. Гуландом исмли ҳурилиқо маъшуқа атрофинда парвона. «Ҳўп» дейишға алломанинг вақти йўқ.

А л - Ф а з л – Совчиликка ўзимиз борумиз. Бўпти-му? (*Аҳмад Фарғоний «йўқ» дегандай бош чайқаб қўяди*).

А л - Х о р а з м и й – Мавлоно Кубода қолрон вафодорини кутадур.

А л - Ф а з л – Ундоқ бўлса лавз...

А л - Х о р а з м и й – Олимларимиз Танобий Жомий хонаға жам бўлдилар. Борумизму?

А л - Ф а з л – Қаттиқ тортишув бўлиши кутиладур. Билишимча, уламолар тилларини чархлаб турибдурлар. Ўйлайманки, сизлар ҳам ҳимояға шайдурсизлар.

А х м а д Ф а р ғ о н и й – Энг яхши ҳимоя – ҳужум!

А л - Ф а з л – Қани, юринглар!

Кўриниш тугайди.

Иккинчи кўриниш

«Байтул ҳикма» – саройининг дарвозаси олдида котиб «Солнома» варақлаб ўтирибди.

К о т и б — Бугун ҳаво очик, оппоқ булатлар сайр киладурлар. Ногохон кўқда қора булатлар ҳам пайдо бўлиб, ҳавода мисоли бўтқа қайнатур. Кўқдаги бул ҳодисанинг ерда ҳам инъикоси — акси бордурки, бўла жак анжуманда икки қирғоқ кучлари рўбару, юзма-юз, гўёки жиққа муштдурлар...

Дарвоза очилади — парда қўтарилади. Саҳнада — катта танобий ҳонаихоснинг ўнг томонида олимлар, чап томонида уламолар тизилиб ўтирибдилар.

Марказда фил сугидан ясалган курсида Маъмун. Ундан пастроқда Ал-Фазл.

А л - Ф а з л — Мўътабарли жамоа! Бугун Муҳаммад ибн Мусо ал-Хоразмий «Ҳисоб ал-ҳинд» асари бирлан мавлоно Аҳмад Фарғонийнинг расадхона лойиҳаси «Байтул ҳикма» муҳокамасига қўйилғондур. Анжуманга олимлардин ташқари уламолар ҳам чакирилғон. Тафаккурли тортишувларға йўл очик. Ҳозир ал-Хоразмий ўз тадқиқотини баён қилғай. Андин сўнг фалакиёт илмининг дарғалиридин бири Аҳмад Фарғоний кашфиётни ўртаға ташланур. Ал-Хоразмий жаноблари. Марҳамат, сўз сизга!

А л - Х о р а з м и й — Араблар ва аларға тобе мусулмон халқларнинг ҳисоб амалларини тубдин ўзгартириш лозим. Такрор айтаман тубдан ва бутунлай! Нега? Ҳисоб амалини кулич-кулич сўзлар бирлан бажариш осонму ёки ҳар бир сонни алоҳида рақам или ифода этрон осонму? Биринчиси бир кулич, иккинчиси бир энлик ҳам эмас. Хулоса — ҳиндларнинг ҳисоби оддий ва маданий!

Ш а й х у л и с л о м — Эртак айтurmусиз, мавлоно ёйинки исботи ҳам борму?

А л - Х о р а з м и й — Мана, масалан, (*деворга қадалган қоратаҳтада тўққиз рақам ёзиб кўрсатади*). Кўринг мана буниси бир, буниси икки, бу эса, уч.. тўрт, беш, олти, етти, саккиз, тўққиз... Қандай ихчам, нақадар содда! Биз шул рақамларни қабул қилиб олайлик!

Ш а й х у л и с л о м — (*ўрнидан туриб кетади*). Маърузачи бизга буддани қабул қил, дейишдин ҳам тоймайдур.

Қ о з и ю л қ у з з о т — Нафаси етурмикин?

М у ф т и — Қозисан, қартасан, ўз зотингга тортасан. Мажусий зотидин нима ҳам кутурсиз.

М а с с о ҳ — Мен қизиқиб қолдим. Охиригача эшитайлик-чи, биз ер ўлчовчи массоҳларға не каромат кўрсатуркин бул жадид ҳисоб усули.

Аҳмад Фарғоний – Массоҳ жанобларининг гапи тўғри. Маъruzанинг қаймогини тотиб кўрайлилек. Анда илму амалнинг янги дарвозаси очилаётир.

Ҳамма жим бўлади.

Ал -Хоразмий – Ҳиндларда тўққизлик саноқ тартиби жорий бўлиб, унинг «I» рақами ёнига бир ҳалқа, яъний юмалоқ сифр қўйилса, ани «ён» деб ўқиладур (кора тахтага бўрда «10» рақамини ёзди).

– Ўнлик саноқ тартиби бирлан катта сонларни жам ва тарх қилиш, зарб ва тақсим этиш осон бўладур.

Олимлар жонланиб маъқулласалар, уламолар томони безовт, норизо тебранади.

Шайхулислом – (*ўрнидан туриб кетади*). Латифа айтурсиз. Ишониш қийин!..

Ал -Хоразмий – Мана бул мисолларга ҳам эътибор беринглар. (*Тахтага тўртхонали сонларни ёзаб, уларни бир-бирига кўпайтириб кўрсатади*). Мана булар риёзиётнинг жадид – яъни янги наزارияси эрур!

Аҳмад Фарғоний – (*Ўрнидан сакраб туради*). Офарин! Риёзиётни Ердин Осмонга кўтаргувчи кашфиёт! (*ал-Хоразмийни қучоқлайди*). Дунё турғунча туринг!

Залдан овоз – Боракалло! Боракалло!

Аҳмад Фарғоний – Устоз ал-Хоразмий шул чоқғача эшиклари берик турғон илми риёзиётнинг калитларини топиб қўлимиизга бердилар. Биз бул нодир кашfiётни «Ўнлик саноқ усули», деб, арабчасига эрса, «Ал-Жабр» деб атайдурмиз!

Залда икки хил жонланиш кўринади.

Шайхулислом – Нима учун биз, араблар, ҳиндларга тобе бўлурмиз?! Бундин буён биз ҳам ҳиндлардек ҳандасий шакллар ва рақамлар бирлан пол очиришимзу? Не мақсадда ҳинд урф-одатини қонимизга сингдирмоқчи бўлурсиз?

Аҳмад Фарғоний – Бул майдонда насл савдоси эмас, илм ривожи борасинда холис баҳс бўлмоғи лозим. Шул чегарадин нари – ўтмоғонимиз маъқулдир, жаноблар.

Ал -Фазл – Аҳмад Фарғоний минг бор ҳақлидур. Биллоҳ, бул улуғ кашфиёт ҳеч бир араб олими ҳал қилолмағон муаммоларни ечиб, бизни ҳиндр рақами бирлан ошно қилди. Энди аларни араб рақамлари деб, Аҳмад Фарғоний айтғонидай «ал-Жабр» деб атаймиз.

Ш а й х у л и с л о м – Ал-Хоразмийнинг отабобоси оташпараст мажусий эркан, ўз зотига тортибдур. Ал-Фарғоний сиз ҳам мажусий бўлсангиз керакки, ал-Хоразмийни жон-жаҳд бирлан ҳимоя қиласурсиз. Ёшлиқда янглишманг, бўтам. Ёшлиқда янглишфон банданинг умри зимистон бўлур.

А ҳ м а д Ф а р ғ о н и й – Насиҳатингизга қуллук, Шайхулислом жаноблари, аммо балиқни илон, деб тасаввур қилмайлик, бинобарин, ҳиндлардек буюк ҳалқ меросидин ҳазар қилиб бўлмайдур, демоқчимен. Ҳар бир ҳалкда ҳам бидъат, хурофот бор. Лекин мунааввар фикрли одамлар яратгон илм-фан ҳам мавжуд! Биз олимлар ана шулар уругини териб олиб, ўстиришимиз лозим.

Қ о з и ю л К у з з о т – Тўхтанг, тўхтаб туринг, ёш мардон. Ҳинд ила араб бир бўлолмайдур. Биз ўнгдин чапға қараб ёзурмиз алар чапдин ўнгга... Ҳисоб илми ҳам чапакай диний эътиқоди бирлан эгизак. Аларнинг ҳар бир рақами ясама худоларнинг рамзидур. Мисол келтирайму? Хўп! Мана, масалан, бир сони – ота, икки сони – икки кўз, уч сони – агний деган – ясама худосининг рамзидур. Айтинг-чи, қандай қилиб аларни араб рақамлари деб атаймиз? Бўмайди!

А ҳ м а д Ф а р ғ о н и й – (*Ал-Хоразмий қулогига*). Бул мутаассуб муллолардин ҳар балонинг хиди буруқсайдур.

А л - Х о р а з м и й – (*шивиirlab*). Бор бисотини сеп қилиб ёйиб қўйишсин-чи...

Қ о з и ю л К у з з о т – (*гапида давом этиб*) Ҳиндлар ирқит сехргар ҳамдур. Алар соchlарини кирдирмай, тирноқларини кесдирмай кирини сўриб юрадурлар.

Ш а й х у л и с л о м – Сигир гўштини емасалар ҳам, тезагини баданлариға суртишлари-чи! Ўшал қўллари бирлан қора тахтаға оқ кесак ила ёзатурғон рақамлари араб шаъниға қопқора дое эмасму!

Ўтирганлар орасида тебраниш, висир висир...

А ҳ м а д Ф а р ғ о н и й – Бир қўлдин қарсак чиқмас. Ёлғиз отнинг чанги чиқса ҳам донги чиқмас. Яна қанча мақол келтирай? Ўрик ўрикни кўриб оқара-дур. Бордин юқадур. Ҳалқ донолигин ҳар қанча такрорламайин маъноси битта: Бири бирига устоз, бирига шогирд. Ҳиндлар ҳам араблардин ўрганурлар, араблар ҳинд неъматидин баҳраманд бўлсалар не гуноҳ бўлибдур! Эндиликда маъромига етған кашфиётдин жаҳон олам манфаат кўтур!

А б д у л м а л и к – (*қўшимча қилиб*). Ҳадийси муқаддасда илмни чин-мочинга бориб бўлса ҳам ўрган, дейилғон. Қарангки, хитойлар ҳам ҳиндлар сингари ит, илон, калтакесак гўштини ейдурулар. На бўпти! Миллиард инсонни ҳаромга чиқарамизму?

А ҳ м а д Ғ а р ғ о н и й – Хитой яратғон ойна бирлан ипакни нари тур, деймиз-му! Ҳар бир халқнинг мўъжизаси умуминсон мулкига айлансун.

А л - Ф а з л – Иншооллоҳ ал-Хоразмийнинг Сиз таклиф этгон ал-Жабр илми ҳам умуминсон мулкига айланур. Энди иккинчи масалага ўтурмиз. Лойиха бирлан танишмағонлар бўлса, андак пурсат берурмиз.

Маъмун, ал-Фазл, қофозларига тикилади.

Гуруҳлар бошларини бир қилиб, шивирлашадилар.

Қ о з и ю л К у з з о т – (*Шайхулисломга*). Бул лочиннинг номай аъмолини аниқ билурмусиз?

Ш а й х у л и с л о м – Ул лочинмас, бургут! «Байтул ҳикма»да ҳамма уни ўзидин бир бош баланд билур. Эртанги Бош китобдор шул зотдур. «Миқёси жадид» китоби оламга тарқалғон эрмиш. Массоҳлар ани бошиға кўтарур.

Қ о з и ю л К у з з о т – Намунча!

Ш а й х у л и с л о м – Риёзиётда ўзингиз кўрдингиз. Фалакиётда тенги йўқ эрмуш. Хуллас, ҳозир кўрамиз ул дулдул қаёнғача чопадур...

Қ о з и ю л К у з з о т – Лойиҳаси хусусинда фикрингиз?..

Ш а й х у л и с л о м – Мажусийнинг лойиҳаси нима бўлар эди. Батлимуснинг «ал-Мажусти» китобидин кўчирмадин бошқа нарса эмасдур. Яни арабчага ўзи афдарғон...

Қ о з и ю л К у з з о т – (*ёнидаги массоҳдан сўрайди*). «Миқёси жадид»ни ўқидингизму?

М а с с о ҳ – Шу соҳа илминда катта воқеа бўлди, деяптилар. Арабча чақиримни километр, сув ўлчовини кубометр дебдурлар. Бул бизга қўл келадур.

Ш а й х у л и с л о м – Ана сизга тўнтариш, ана бизга инқилоб!

Ал-Фазл қўнғироқ чалади. Ҳамма жим бўлади.

А л - Ф а з л – Иккинчи масаламиз хусусинда Аҳмад Ғарғоний маъруза қиласур, Марҳамат!

А ҳ м а д Ғ а р ғ о н и й – (*деворга осилган лойиҳа олдига келиб қисқа, лўнда гапиради*). Расадхона мана бу тўртбурчак қозода аранг кўринса-да, ростмана қад кўтаргач, уч қаватли доира шаклида кўркам Шамос-

сия қишлоғида бежирим қуриладур. Икки қаватинда осмон жисмларини кузатувчи ўткир дунбунлар ўрнатила-дур. Учинчи қаватинда қуёш соат, кумсоат, сув соатлари бетиним ишлайдир.

Гурухларда икки хил вазият: олимлар эътибор ила тингласалар, уламолар беписанд, ҳатто мазахлаётгандай.

М у ф т и й — Шамоссиядай гўзал бир жойда мажусийлар хотирасига мақбара қурасизму?!

А л - Х о р а з м и й — Санамай саккиз демайлик. Дунё фани учун муҳим масалани ҳал қилиб бературғон бениҳоя нодир ишдур бу!

Ш а й х у л и с л о м — Қани, Аҳмад Фарғонийнинг ўзлари хотима луқмасини ҳам айтсунлар-чи...

А х м а д Ф а р ғ о н и й — Халифа Маъмун ҳазрат олийларининг шахсан фармони олийлари бирлан Холид ибн Абдулмалик иккимиз икки расадхона бунёд этамоқ-дадурмиз. Бирининг Шамоссияда қурилиши халифамизният ҳохишидур. Ул жой Бағдоддин нари, шаҳар чангига тутунига тескай бўлиб, осмони бепоён, ой ила юлдузлари аъён кўринур. Бул жой илми амалимизга айни муддао бўлиб тушди. Самовий жисмларни ўрганиш учун Бағдодда бундин аъло макон йўқдур!

Ш а й х у л и с л о м -- Расадхона мажусий файласуфларнинг яна битта уяси бўлурму?! Аларға «Байтул ҳикма»даги уяси торлик қилдиму!..

Уламолар яйрайдилар.

Олимлар норози тебранадилар.

А л - Ф а з л —Faflat уйкусидин уйғонган илми амалимиз давон ошмоқда. Ани ал-Хоразмий ила Аҳмад Фарғонийдек олимларимиз чўққига чиқариб қўйдилар, десак лоф бўлмайдур, шундай эмасму?

Ш а й х у л и с л о м — Алар ул чўққидин юз тубан кетмайдурларму?

А л - Ф а з л — Холис ният, ҳалқчил хизмат, макбул мақсад эзгуликка ёр бўлса ҳеч қуламайдур. Аларнинг иликлари ана шундин тўлиб, куч олғон деб билурмиз.

Олимлар ал-Хоразмий, Аҳмад Фарғонийларни табассум ила кутлайдилар, уламолар эса, висир-висир.

М у ф т и й — Вазири аъзам ўз ҳамшарларига тил теккиздирмайдур.

К о з и ю л К у з з о т — Бир товоқдин фарғонача палов ейдурлар-да.

Ш а й х у л и с л о м — — Карға қарғонинг кўзини чўқимайдур!

А л - Ф а з л — Муҳокамамиз сиёсат ва шахсият мунозарасига айланиб кетмасун. Расадхона лойиҳаси хусусинда гаплашайлик.

А л - Х о р а з м и й — Ажойиб лойиҳа яралибдур! Батлимуснинг «ал-Мажустий» синдин мутлақо ўзгача, жадид ва муқаммал расадхонага ягона ва энг пухта асосдир бул лойиҳа!

А л - Ф а з л — Демак, лойиҳанинг сифати устинда айри ва файри фикру қарши даъват йўқ, деб билурмиз.

Қ о з и ю л **К у з з о т** — (*ўрнидан туриб кетади*). Савол!

А л - Ф а з л — Марҳамат.

Қ о з и ю л **К у з з о т** — Ал-Фарғоний Шамоссияда кўп уйларни бузиб текислашни лойиҳа қилибдур. Қанча бечора жабридийда бўлиб қоладурларму? Қарғиша дуч бўлиб Оллоҳнинг қаҳрига учрайдилар-ку!

А л - Ф а з л — Ҳаммаси ҳисобға олинғон. Ҳеч кимга, ҳеч бир зиён-захмат йўқ. Тариқча ҳам!

Ш а й х у л и с л о м — — Ичкарининг гапи ташқарига тўғри келмайдур. Ҳеч вақт ва ҳеч қаҷон! Эсон бўлсак кўурмиз...

Ҳанузгача ўз курсусида мунозара тинглаб, жим ўтирган халифа Маъмун баҳсларга ҳакамлик якуни ясади.

М а ъ м у н — Ҳар икки томоннинг фикрларини холисона эшигтдик. Ҳулоса шулки, ал-Хоразмийнинг ёзғон китблари Аҳмад Фарғоний айтғонича бордур! Биз ўз иши-мизда ҳадийси муқаддасға амал қилиб дунёда яратилғон илиму билим уруғларини бидъату хурофот курмагидин то-залаф, аҳли муслимнинг миясиға қадошимиз лозим!

... Аҳмад Фарғоний Расадхонаси лойиҳаси ҳам менға маъқул ва мақбул. Ал-Хоразмий худди менинг гапимни айтғондай бўлди. Нафакат араб фани учун балки, дунё тараққиёти учун муҳим илмхона лойиҳаси яратилибдур. Мен сизни қутлайман, мавлоно Аҳмад Фарғоний жаноблари. Қурилишингизга нима зарур бўлса аямаймиз! Қанча дирҳам, қанча динор — оғзингизга сикқанича олинг! Расадхоналар қурилиши ўз назоратимда бўлур, нимаики керак бўлса вазири аъзам ҳам зудлик бирлан муҳайё қилур. Оллоҳ сизга ёр бўлсун. Омин!

Чиқиб кетади. Кетидан бошқалар ҳам чиқадилар.

Кўриниш тугайди.

Учинчи кўриниш

Тун. Аҳмад Фарғоний ўз хужрасида етти дона шам ёргуида ишлаб ўтирибди.

Кўча эшиги тарақлади.

Аҳмад Фарғоний — Ким у? Ҳа, Массоҳ сизму?

Массоҳ киради.

Массоҳ — Ёрдамингизга муҳтожмиз, бемаҳалда безовта қилғоним учун узур сўраймен.

Аҳмад Фарғоний — Хўш, яна қандоқ зарурат? Ёки ўша расадхона чекиға тушғон уй эгаси, можаросиму?

Массоҳ — Мерос тақсимотинда масофани Сизнинг «Миқёси жадид» усулингизда ўлчаб, восиқаларни анинг асосинда тузғон эрдик. Ишимизни бехудага чиқармоқчилар. Мажусийча эмас, арабча ўлчанг, демокдалар. Одимлаб ўлчаш бирлан бақириб-чақириб овозда ўлчаш тинкамизни қуритди.

Аҳмад Фарғоний — Одамнинг орқасинда кўзи йўқ-ку. Нега ортга қарайдурлар? Шунча замину шунча масофани одимлаб ёки бақириб-чақириб ўлчаб бўлурму? Колаверса, ҳамма массоҳнинг овози бирдай бақироғу, нафаси карнай эмас-ку!

Массоҳ — Энди нима қилайлик? Маслаҳат беринг, мавлоно!

Аҳмад Фарғоний — Қозиюл Куззотга учрамадингизму?

Массоҳ — Аларнинг уруғи битта. Тили ҳам бир. Сарой жилови туронийлар кўлида тураркан ако-бирлар тўскини тўхтамас эрмуш. Аммо биз массоҳлар сизнинг оддий ҳисоб саноғингиздин нари кетмаймиз! Ортга кайтиш учун ўзингиз айтғонингиздай орқада кўзимиз йўқ!

Аҳмад Фарғоний — Боракалло! Бундин бүён ўлчовларда одим ёки чақирим йўқ энди. Масофалар, турли ўлчовлар шўъла ва нур тезлигинда ўлчанур. Аларнинг хожаси «Миқёси жадид», пири «ал-Жабр» дур.

Массоҳни кузатиб, энди ишга ўтирганида яна эшик тарақлади. Сўрайди:

— Кимсиз?

Ташқаридан овоз — Йўловчиidorмен. Совға халтаси келтирдим Сизга.

Аҳмад Фарғоний – (ўзича, ошиқиб).
Қайдин? Кимдин? Юртимдинму? Падари бузрукворим,
қиблагоҳим ила Парчинойлардинму!

Халта қўлтиқлаган йўловчи киради.

Йўловчи – Кубодин келиб қолғон мусофири
Аҳмад ибн Мухаммад ибн Каср ал-Фарғоний Сизму?

Аҳмад Фарғоний – Ҳа-ҳа, мен.

Йўловчи – Шомдин Сизга шул омонатни
келтирдим.

Аҳмад Фарғоний – (халтани қўлига олиб
багрига босади). Ўтириңг, бирга баҳам кўурмиз.

Йўловчи – Карвон кутиб қоладур.

Шошиб чиқиб кетади.

Аҳмад Фарғоний – (халтани ичидаги хатни
олиб, ўқийди). «Аҳмад ибн Мухаммад! Оз бўлса ҳам
кўп ўрнида кўринг. Шаҳрингиздан эсдалик. Шом шаҳ-
ринда савдомиз охирлади. Тонгда изимиизға қайтурмиз.
Хайр, омон бўлинг. Дуои салом ила Сатимкарвон».

Халтадан анор олади, ўпади, кўзига суртади.

– Кубо анори!.. Анормас, ҳақик! Юрак қони...

Беҳи олиб ўпади. Кўзига суртади.

– Беҳимас, олтин! Минг дардга малҳамдур. Мал-
ҳам!.. (Хатни яна ўқиб чиқади). Нега Кубо ҳақинда
ёзмабдур? Падари бузрукворим, қиблагоҳим онам ҳа-
қинда сўз йўқ. Парчиной хусусинда ҳам битта сўзға
хуммор эрдим... Эҳ, воҳ, олисадаги мусофирилик шу
қадар зимиstonлиқ-му! Сизларни соғиндим. Эзилиб,
эзилиб соғиндим. Бир кўрмокқа ташнаю хуммурдур-
мен. Сизлар-чи? Менинг бу ҳолимни кўрсаларингиз
эрди... Дилем азобда бўзлаб, бўзлаб йиғлайдир. Дилем
у бағрим йиғлайдур. Юрт гадоси йиғисини ҳеч ким
эшитмасун. Ул ҳам эзилиб йиғласинму? Кимға керак?
Ҳеч кимға! Юртидин айрилиб, кафандаго бўлғон дай-
ди кимсалар озму! Етар! Бас! Сен озод қушдурсен!

Эшик тарақлайди. Совға халтани беркитиб, эшик олдига
боради.

– Ким у?

Ташқаридан овоз – Менман, очинг!

Аҳмад Фарғоний – Кимсиз?

Ташдан овоз – Очинг, мен соатсоздурмэн.

‘Аҳмад Фарғоний – (Эшикни очади).

Келинг, уста. Не боисдан қуёшдин олдин уйғонибсиз. Ва бомдоддин аввал ташриф буюрдингиз?

Соатсо з — Сабаби шулки, бул қуёш соатни яшурмасам, беўхшов мижозларим кўпайиб қолди.

Аҳмад Фарғоний — Харидорлар чикяптиму?

Соатсо з — Каёқда! Ани айғоқчилардин асрамоқчимен.

Аҳмад Фарғоний — Нималар бўляпти, ўзи?

Соатсо з — Расадхона пештоқига қадалғунча шу жойда яширин турғони афзал. Негаки, кимлардур араб тақвимидин ҳосил килинғон бул мулкингизни «шайтон пилдироқ» деб ваҳима солибдур. Ёмон кўздин асраш учун юзига ниқоб тутиб, хилватлаб, яширинча келдим...

Аҳмад Фарғоний — Оллоҳ паноҳ берсун!

Икковлашиб ниқобланган Күёш соатни кўтариб кириб, китоб жавонга яширадилар.

Соатсо з — Ҳамма айни ноз уйқуда ётибдур. Сиз бўлсангиз пилла қурти даҳасидай шитирлатиб ёзиб ўтирурсиз. Қачон ухлайдурсиз?

Аҳмад Фарғоний — (ҳазиломуз). Соатингиз ухлағонда мен ҳам ухлайдурмен.

Соатсо з — (кулимсираб). Мен уйқучи соат ясамайдурмен. Соатнинг ухлағони ўғони.

Аҳмад Фарғоний — Билингки, мен ҳам баъзи соатларга ўҳшаб ётоқ эмастурмен ва асло илмни уйқуға айрбош қилмасмен. Илм, фан уйқучини ёқтиримайдур. Олимлар ухласалар — фан ҳам ухлаб колур.

Соатсо з — (қандилга кўз ташлаб). Халифамизинг қандилида ўн бешта, ал-Фазл жанобларида ўн учта, ал-Хоразмий жанобларининг қандилида ўн битта, сизницида еттига шам ёнадур. Бунинг бирор рамзий маъноси борму?

Аҳмад Фарғоний — Қандилда етти шам нурлата — шамнинг маъноси шулки аларнинг шўъла жамолида мен ҳозир Етти қитъя тасвирию тавсифини кўрурмен. Навбатдаги битигум «Етти қитъя тавсифи» деб аталур.

Соатсо з — Илҳомлариға халақит берон бўлсан мени авф этгайлар. Рухсат этинг, мен борай, ха демай оппоқ тонг отур.

Хайр-хўшлашиб чиқиб кетади.

Аҳмад Фарғоний янада астойдил бўлиб ишга мукка чўқади. Аzon товуши эшитилади.

Шу пайт эшикдин дасёр бола кириб қолади.

Д а с ё р – Иссик сув тайёр, пирим. Офтово бирлан чилопчин даҳлизда турибдур.

А х м а д Ф а р ғ о н и й – Мачитдин қайтғунимча кимирлама, бўтам. Мобода мени сўроқлаб келғувчилар бўлсалар кутсунлар.

Чиқиб кетади.

Д а с ё р – (*кетидан ачиниб гап қотади*). Куну туни ишлагони ишлагон, бечоранинг калласи хум бўлиб, ичи бўёқчининг нилига тўлиб қолғон шекилли, шунча ёзиб ташласа ҳамки, бўёғи тугамайдур.

Эшик тарақлайди.

– Ким? Ха, «Байтул ҳикма»динму? Марҳамат.

Котиб киради.

К о т и б – Эрталаб ўқурға сўрағон китобларингизни келтиридим.

Китобларни хонтахтага кўйиб, чиқиб кетади. Дасёр хужрани сарамжон-саришта қиласётганида эшик яна тарақлайди-да, ичкарига картон кўлтиқлаган картограф киради.

К а р т о г р а ф – Манави Дониё жуғрофлари тузган хариталар. Мавлоно кўздан кечириб берармушлар. Жавобига асиридин кейин келадурмен.

Чиқиб кетади.

Эшик аста-аста очилади. Олдинда ал-Хоразмий кетида Аҳмад Фарғоний кириб келади.

А л-Х о р а з м и й – Ох, ох, жаннату беҳишт анволари болқирму? Нималарнинг анқойи хидидур бу? Бағдодники эмас, Беҳишники-я!

А ҳ м а д Ф а р ғ о н и й – Чандонам нозик табиатли, ўткир ҳиссиётли улуғ зотдурсиз. Топдингиз, бу анқойи хушбўй чинданам Бағдодники эрмас, жаннатмакон Фарғонадин учиб келғондур.

У ичкари хонага кириб, қип-қизил анор, яна бир жуфт олтиндей пишиб етилган нонбехи кўтариб чиқади.

Ал-Хоразмий уларнинг бирини ўлиб, кўзига суртиб, бағрига босади.

А л-Х о р а з м и й – (*болалардай яйраб кетади*). Иллоҳ жаннатмакон юртимизнинг боғи Эром меваси анқийдур! Бай! Бай! Ҳой! Ҳой!..

Аҳмад Фарғоний – Шомға Қубодин савдо карвони келғон эркан. Менға андак насиба юборибдурлар. Буларни менга барака тоқур бир йўловчи аттор еткизди.

Ал-Хоразмий – Тарих гувоҳ, шаҳрингиздин ўтган замонларда қовуни анорни оқ түяларда, олтин қўзаларда Месопотамиядек жаннатмаконга ҳам келтириб савдо қилғонлар. Ул карвоннинг шамға етғон оёғи Бағдоддага ҳам етгусидур.

Аҳмад Фарғоний – Иншооллоҳ. Сатимкарвон исмли ҳамشاҳарим ўшал аттордин айтиб юборибдур. Унинг карвони эндиги сафар Бағдоддага келурмуш.

(Жаловзар пичоқ билан бир дона анорни сўйиб, ўртага қўяди).

– Жаннатмакон музофатдин мозор босиб келғон бул анор Сизнинг насибангиздур.

Ал-Хоразмий – Араб тарихчилари ва сайдёхлар она шаҳрингиз хусусинда кўп ва хўб мақтоловлар битдилар. Бул беҳиштий меваларга Ҳазрат Сулаймон пайғамбар, улуғ авлиё Қоравул ота бирлан Саидваққос пийримнинг оғзи теккан эрди, бизга ҳам насиб айлабдур. Шукур. Бисмиллоҳир раҳмонир раҳим.

Кесиб қўйилган анор палласини олиб шундай хуммор бўлиб ейдики, роҳатланган ёноқлари порлаб, қўzlари чақнаб кетади.

Аҳмад Фарғоний – Хувв анавинда вазири аъзам «Юртингизни соғинмадингизму» деб сўрагон эрди-ку, ўшандага қўзларимга жиққа ёш келдию ютиб юбордим. Шундай юртни соғинмай бўлурму! Тушларимда боғ-роғларинда кезурмен. Тоғларидин эсган оромижон шаббодаларига бағримни тутурмен. Жаннати меваларию анвойи гулларининг доимий шайдосидурмен. Гуллар бул жойда ҳам бор, аммо уйимиздаги оқ ўрикнинг опоқ бўлиб гуллагани сира-сира қўзимдин кетмас. (*пауза*). Ул Ватанга гадодурмен, гадо! Алар ҳам ёдлармикин мендай дарбадар фарзандини?..

Ал-Хоразмий – Йўқлабдурку... Мана шу мевалар Ватан йўқлови эрмасму?

Аҳмад Фарғоний – Беҳидин ҳам артайму? Нонбеҳи минг бир дардага малҳам эрур!

Ал-Хоразмий – Бир донадин анор ила беҳи инъом этсангиз жужуқларининг қўзларини ўйнатур эрдим.

Аҳмад Фарғоний – Ҳаммаси сизники!

А л-Х о р а з м и й – Ташаккур! Демак, Расадхонаға эртага борурсиз...

А ҳ м а д Ғ а р ғ о н и й – Шундок. Эртага пешинда күёш соатни ўрнатурмиз.

А л-Х о р а з м и й – Айтмоқчи. Күёш соатнинг ишини вазири аъзам қўрмоқчи эдилар. Ул зот Шаммосияға қачон борсунлар?

А ҳ м а д Ғ а р ғ о н и й – Ўзим айтурмен. Ҳамма соатлар растаси бирга ишласа, Күёш соатнинг чиройи кўринур.

А л-Х о р а з м и й – Ал-Фазл жаноблари бориб кайтгач, Расадхонада самовий кузатишларни бошлаб юборасизму?

А ҳ м а д Ғ а р ғ о н и й – Биринчи дурбунни ул зот кўзиға тутамиз. Кўкдаги юлдузларнинг энг гўзалини танланг, ўшани Сизга ушлаб берамиз, деймиз.

А л-Х о р а з м и й – Арзиди! Ул зотнинг ҳоммийлиги, саъй-ҳаракатисиз илму амалимиз туёқсиз тую бўлиб колур эрди. Хўп, кўришгунча хайр, қадрон дўстим!

Чиқиб кетади. Дасёр киради.

Д а с ё р – Пийрим! Анерни меҳмонларға едирдингиз-ку, аммо ўзингиз нега емайсиз?

А ҳ м а д Ғ а р ғ о н и й – Эй, бўтам кўриб турибсенму, бу Оллоҳ нематининг бағри тўла қон. Ана шу қора қон менинг узокдаги юртимни, тўхтовсиз урушлару ўзаро жангу жадалларда қонға ботган Қубомни эслатадур. Гёё ҳалқимнинг қонға тўла бағрини бодроқ қилиб менга юборгандай кўринмоқда. Қандай қилиб қонға қўйилғон юртим бағрини оғзимға солай?..

Эшиқдан оппоқ соқолли Холид ибн Абдумалик кириб келади.

А б д у м а л и к – Ассалому алайкум Аҳмад ибн Мұхаммад жаноблари, яхши ўтирибсиз-му?

А ҳ м а д Ғ а р ғ о н и й. – Ўтириш қаёқда, манави хонтахта устида ётибдурмен. Ўзингизда-чи?

А б д у м а л и к – Бизнинг ишлар ҳам сизга қараб турибтур. Ҳала, деган туга мадор. Яна бир борсангиз, туйнукларни, дурбунларни кўздин кечириб, Күёш соатингизни юргизиб берсангиз, олам гулистан.

А ҳ м а д Ғ а р ғ о н и й – Ҳозирча зимиston, денг...

А б д у м а л и к – Ҳозирча мисоли сири йўқ ойнаю, тиши йўқ жонон.

А ҳ м а д Ғ а р ғ о н и й – Эртагаёқ жононимизга тилла тиш ўрнатамиз, андин сўнг очилиб чараклаб кетадур.

А б д у м а л и к – Айтмоқчи...

А х м а д Ф а р ғ о н и й – Гапираверинг, нега аланглаб қолдингиз?

А б д у м а л и к – Миш-мишлар хусусинда эшигандурсиз.

А х м а д Ф а р ғ о н и й – Сиздин эшигтум бор.

А б д у м а л и к – Расадхонамиз атрофинда Кора мушуклар ўралашиб қолиши...

А х м а д Ф а р ғ о н и й – Ундай бўлса қўрикчилар қўяйлик. Эрта-индин вазири аъзам ташриф буюрадурлар. Эҳтиёт бўлайлик, ул зотга ҳам ёмон кўзлар қадалиб турибдур...

Абдулмалик чиқиб кетади.

Эски рўжага ўраниб олган Гуландом киради.

Г у л а н д о м – (*Саломдан сўнг*) Тоға! Мени дадам юбордилар. Қуёш соатга иккита олтин михча бермоқчи бўлғон экансиз. Ўшанга келдим.

А х м а д Ф а р ғ о н и й – (*Ёпинчиқни кўрсатиб*). Нега бул жулдирвақафа ўраниб олдингиз?

Г у л а н д о м – Ёмон кўздан нари юр, деб аям бошимга ташлаб қўйдилар.

А х м а д Ф а р ғ о н и й – Шайхулисломдин кўзтумор ёздириб берайму?

Г у л а н д о м – Йўқ унғамас. Ҳарамнинг ялмоғиз кампири қўриб қолмасун дедилар.

А х м а д Ф а р ғ о н и й – Жуда тўғри айтибдур. (*қоғозга ўралган икки нарса беради*). Мана бу падари бузрукворингиз буюртмаси... Мана буниси Сизларга ота Ватанингизда етишон неъматдин насиба...

Г у л а н д о м – Анорму? Ие, беҳиси ҳам бор эканку.

А х м а д Ф а р ғ о н и й – Падари бузрукворингиз бирлан волидаи мухаррамангизга мендин дуо айтинг.

Г у л а н д о м – Раҳмат. Яхши қолинг.

А х м а д Ф а р ғ о н и й – Аянгиз айтган ёмон кўздин эҳтиёт бўлиб, паналаб кетинг.

Ёпинчиқقا ўраниб чиқиб кетади.

ПАРДА ТУШАДИ.

И К К И Н Ч И П А Р Д А

Биринчи кўриниши

Козијол Куззот ўз уйида болишга суюниб, ўзи билан ўзи гаплашиб ўтирибиди.

Қозијол Куззот — Ҳаёт гўё манави Дажла дарёси экан. Файласўфлар тўғри айтибдурлар, сувини тўхтатсанг кўллайди, тўхтаб қолғони сасиди. Сассик сувда на гиёҳ ўсади ва на балиқ битади. Ҳаёт Оллоҳ яратганидай оқаверса кимга зарар? Ҳеч кимга! Аммо бул «Байтул ҳикма»да уя курсон жодугарлар на заминни ва на осмонни тинч кўядурлар. Жинларни кўзғаб юбормасмиканлар...

Эшик тақиллайди.

— Эшик очиқ. Кираверинг.

Шайхулислом киради.

Шайхулислом — Ассалому алайкум мутола-ангизни буздимму?

Қозијол Куззот — Хуш келибсиз, Шайхулислом жаноблари. Мутолаа эмас. (*пауза*) Бул мунозараға Сиз ҳам кўшилғайсиз, деб ўйлайдурмен.

Шайхулислом — Кайфиятингиздин маълумки, чигал вазиятдин мунозара қилиб ўтирган кўринурсиз.

Қозијол Куззот — Қани, ўтирсинлар. Шайхулислом, Козијол Куззот хонтахтада юзма-юз ўтирадилар.

Шайхулислом — (*қўлларини юзига тортиб*). Арабларнинг қадимий анъанасига қасд қилғонлар паст бўлсун!

Қозијол Куззот — Мен ҳам ана шул хусусда ўзим бирлан ўзим мунозара қилурмен. Қизиқсиниб овозим баланд бўлди шекил эшитибдурсиз...

Шайхулислом — Дилемиз яқин-да. Яқин диллар бир-бiriни узоқдин эшитадурлар. Афсуски, эшитадурлар холос. Ўшал «Байтул ҳикма»даги тортишувлардан сўнг Дажла дарёсида қанча лойка сувлар окиб ўтди. Акобирлар жим. Жодугарлар шаккоҳлиги эрса, дим бўлғони йўқ. Ал-Фарғонийнинг Расадхонаси битяпти... Эртага коинотга чанг соладур. Қуёш тутилишини олдиндан билған бул зот яна нималар қилмайди, дейсиз...

Қ о з и ю л К у з з о т – Тўсқинлик қилолмадим.
Ҳалифа бирлан вазири аъзамға кўндаланг бўлиш анойими!
Томири узун, тўсини йўғон! Айтгандай. (*Нимадир эсига тушиб, ичкари хонага киради-да, кумуш кўзача кўтариб чиқади*).
Бу кўзача Шомдин мозор босиб та-
баррук бўлиб келди. Қиттак-киттак шаръи қилсак, ру-
хият андак дадиллашармиди...

Ш а й х у л и с л о м – Насиб қилса келур шомдин,
узокдин. Бу ҳам Оллоҳнинг неъмати. Ангушвонангиз
бордур?

Эшик тақиллади. Шаробни яшириб қўядилар.

Қ о з и ю л К у з з о т – Ким у?..

Т а ш қ а р и д а н о в о з – Мен, зобит
Хоридундурмен. (*Эшикни очиб, эгнида пўлат совут,
бошига дубулга кийган зобит киради, ҳарбийларча са-
лом беради*).

З о б и т – Мутолааларингизни бўлиб қўйғон
бўлсан узр сўрайман.

Қ о з и ю л К у з з о т – Тинчликму?

З о б и т – Шаҳарда тинчлик, аммо бу осойишта-
лик, деғаним эмас.

Қ о з и ю л К у з з о т – Нималар безовта қиласур
Сизни?

З о б и т – Бир лаҳзага эшикдин нари чиқсан,
майлиму?.. (*Эшикдан ташқарига чиқадилар. Ҳаял
ўтмай, Қозијол Куззот қизарив қайтиб киради*).

Ш а й х у л и с л о м – Вазиятда ўзгариш борму?

Қ о з и ю л К у з з о т – Бўлғонда қандоқ!

Ш а й х у л и с л о м – Яна кўзғалонму?

Қ о з и ю л К у з з о т – Ўшанинг шарпаси. Вазири
аъзам ал-Фарғонийнинг расадхонасига борурмуш. Фел-
лоҳлар анинг йўлини тўсмокчи эмишлар.

Ш а й х у л и с л о м – Зобитнинг ўзи-чи?

Қ о з и ю л К у з з о т – Ул ҳам акобирлар
тарафинда.

Ш а й х у л и с л о м – Кўрдингизму, аскар
бошилар ҳам норизо! Ҳалифанинг ўзи бу шаккокларга
бош бўлиб, шариат булоғини лойлатмоқда. Марв вилоя-
тидан келған келгинди ал-Фазл вазири аъзам бўлиб
олиб, саройни Фарғонаю, Ҳўқондий, Ҳоразмию Кубо-
вийларга бостириб юборди. Давлатда аларнинг айтғони
айтғон, деғони деғон. Оғзи қийшиқ бўлсалар ҳам ал-
Ҳоразмию ал-Фарғоний гапирсингимуш...

Қ о з и ю л К у з з о т – Бул баланд парвоз қаергача ва

қачонгача!.. Ёдингиздаму, бир вактлар Хорун ар-Рашид замонида ҳам худди шундай бўлғон эрди...

Ш а й х у л и с л о м — Бугунгидек кўзларим олдидадур. Ўшанда давлат ишиларини эронийлар эгаллаб олиб, арабларни сахрои қилғон эрдилар.

К о з и ю л К у з з о т — Парвозлари қаергача бўлғонини ҳам ёдларсиз?

Ш а й х у л и с л о м — Марҳум халифа Хорун ар-Рашид бир баҳона топиб, ўзининг эроний хотинидин бўлғон вазири аъзамни ўлдириб юбориб акобирларга йўл очғон эрди. Отаси қилғон ишни боласи қилмайдур, дейсизму?

К о з и ю л К у з з о т — Халифа Маъмун ўта мураккаб ва жуда шаккоҳ. Маъмун бу йўлга сира юрмайдур. Қолаверса, Жайхун ва Сайхундин келғон олимуму муҳандисларни вазири аъзам паноҳига топшириб қўйибдур. Олам жаҳон таниб қолғон ал-Хоразмию ал-Фарғонийлар эрса ўз юртдошлари вазири аъзам учун жабилга шамширдурлар.

Ш а й х у л и с л о м — Бояги зобит айтғон шарпа шамолға айланиб кетса-чи?

К о з и ю л К у з з о т — Бул ишорада жон борға ўҳшаб кўринур...

Ш а й х у л и с л о м — Жони йўқ бўлғонда ҳам анға жон киритса бўлмасму? Қани бояги?

К о з и ю л К у з з о т — Бояти зобитму?

Ш а й х у л и с л о м — Йўғей, бояги Шому узоғдин келғон Шаръини сўрайдурмен.

К о з и ю л К у з з о т — Қитдай-қитдайни айтурсизму? Майли, қитдай-қитдай қуиб, тил остиға тошлайлик-чи, зеро ишимиш ҳам қизишиб кетса.

Қозиғул куззот пиёлага қуя бошлаган эдики, эшик тарақлади. Иккови шошилинч ютиб олиб, идишларни яширадилар.

Эшиқдан паҳмоқ сақол, дарвешона феллоҳ кириб келади.

Ф е л л о х — Улуғлар, биздай тубон мусулмонларга ҳимоячи борму? Дардимға даво излаб қайларға борай?..

К о з и ю л К у з з о т — Қандайин дард?

Ф е л л о х — Худо урди бизни...

Ш а й х у л и с л о м — Ўзингизни босиб, аста гапиринг.

Ф е л л о х — Отамми уйи ўрниға жинхона қурдилар... Энди ал-Фарғоний исмли бир келгинди зиндан ичинда туриб, осмондин инсу жинсларни чақиравмуш. Ота арвоҳи доду фарёд солмайдурму...

Қ о з и ю л Қ у з з о т – Ўзингиз кўчада қолмаган-дурсиз?

Ф е л л о ҳ – Уй-жой бердилар. Ёмонмас.

Қ о з и ю л Қ у з з о т – Анда нега мунча фарёд?

Ф е л л о ҳ – Қозиуł Куззотга арзингни айт, деб эди бир зобит. Ўшанга келдим. Ўзи мени бул ерга кузатиб кўйди.

Ш а й х у л и с л о м – (*бир оз жимиб тургач*). Қозиуł Куззот арзингизга амал қилмаса-чи?

Ф е л л о ҳ – Вазиру аъзам жаноблариға борурмен. Аммо акобирларнинг айтишича, вазири аъзам ўшал ал-Фарғонийнинг иши маъқул деб мени зинданға соладурмуш.

Ш а й х у л и с л о м – Зинданға ташласа топпида чўкиб кетаверасизму?

Ф е л л о ҳ – Ётиб қолғунча отиб қол. (*Бош бармогидан эзиб кўрсатади*) мундок қилурмен, қўямен. Вассалом...

Шайхулислом билан Қозиуł Куззот бир-бирларига маънодор қараб кўядилар. Қозиуł Куззот бояги «шаръи»дан бир пиёлага тўлдириб, феллоҳга узатади.

Қ о з и ю л Қ у з з о т – Ушбу дармон дорини таомил қилиб олған кишининг бормоғига қудрат кирадур.

Ф е л л о ҳ – (*пиёладагини симириб олади*). Менға потиҳа беринглар. (*Шайхулислом билан Қозиуł Куззот омин, деб потиҳа беради. Феллоҳ чиқиб кетади...*)

Ш а й х у л и с л о м – Оғзи маҳкам одамму бу феллоҳ, важоҳати бежороқ.

Қ о з и ю л Қ у з з о т – Оёқ ташлашларини кўрдингиз шекилли...

Ш а й х у л и с л о м – Хуфя ишлар вазири ал-Яҳё «деворнинг ҳам қулоги бор» деб эрди...

Қ о з и ю л Қ у з з о т – Вақанавуз юбормадимикин?..

Эшик тарақлайди. Жим бўладилар.

Қ о з и ю л Қ у з з о т – Ким?

Т а ш қ а р и д а н о в о з – Хоммомчидурмен.

Хоммомчи киради.

Қ о з и ю л Қ у з з о т – Хўш, қандай хизмат.

Х о м м о м ч и – Вазири аъзам жаноблари бугун хоммомда хонаихос буюртма қилдилар...

Қ о з и ю л Қ у з з о т – Ўзигами?

Ш а й х у л и с л о м – Бизни ҳам бирга чўмилишга даъват қилмоқчими?

Х о м м о м ч и – Бир ўзлари борадурлар.

Қ о з и ю л К у з з о т – Кўриқчиси чўмилмайдурму?

Х о м м о м ч и – Ул зот кўриқчисиз чўмиладурлар.

Қ о з и ю л К у з з о т – Унинг ёлғиз чўмилишини бизға не даҳли бор?

Х о м м о м ч и – Даҳли бордурки, зобит Хориддин мени сизлар ҳузурингизга юборди.

Ш а й х у л и с л о м – Хеч нарса демадими?

Х о м м о м ч и – Сизни мақбул билсалар фатво берадурлар деди.

Қозиуол Куззот, Шайхулислом мамнун кўз қисиб олишади.

Қ о з и ю л К у з з о т – (*кармон тўла ақча беради*). Мана сизга мендан фатво. Ҳаммомчи пулни олиб қўлида ўйнайди. Кейин Шайхулисломга қараб қўяди.

Ш а й х у л и с л о м – (*Дуо қиласди*). Олинг, одирманг. Омин!

Хоммомчи чиқиб кетади.

Қ о з и ю л К у з з о т – Бунга ишонса бўлади. Маъмун ҳокимияти қатл қилғон Аминнинг узоқ авлодидан бўладур. Кўпдан бери болтаси қўйнида юрадур...

Ш а й х у л и с л о м – Ҳозир ул қаёнга йўл олди, деб ўйлайсиз?

Қозиуол Куззот унинг орқасидан ташқарига чиқади. Кетидан Шайхулислом эргашади.

Кўчада, яъни авансценада Аҳмад Фарғонийга дуч келиб қоладилар.

А ҳ м а д Ф а р ғ о н и й – Ассалому алайкум азизлар!

Қ о з и ю л К у з з о т – Ваалайкум ассалом, қайдин келурсиз, мавлоно?

А ҳ м а д Ф а р ғ о н и й – Хаттотға қўлёзма бериб келурмен.

Ш а й х у л и с л о м – Аҳмад ибн Муҳаммад ал-Фарғоний жаноблари!

А ҳ м а д Ф а р ғ о н и й – Лаббай, Шайхулислом жаноби олийлари! Буюрсинлар!

Ш а й х у л и с л о м – Сиз мен бирлан ҳамиша дадил беллашадурсиз. Қойилман. Аммо...

А ҳ м а д Ф а р ғ о н и й – Ёшлик ўтида бирор масалада ёниб кетғон бўлсан, узр.

Ш а й х у л и с л о м – Беллашғонда отангни аяма,

дейдурлар. Хавотир тортманг бўтам. Мен Сиздин бошқа нарсани аниқлагум бор.

Аҳмад Фарғоний – Буюрсинлар!

Шайхулислом – Сиз бир асарингизда Батлимусни танқид айлаб, Ер шаклию қомати хусусинда ўз фикрингизни баён қилибдурсиз. Яъни «Ер юмалоқ» дебсиз. Шул хусусда Сиз ёш олимни шариатни унутмасликка чақирмоқчи эрдим.

Аҳмад Фарғоний – Бош устиға. Шайхулислом жаноблари. Ҳақиқат муҳокама, мунозаралару баҳслар орқали ойдинлашур, буюрсинлар хизматингизга тайёрдурмен.

Шайхулислом – Хизмат эмас, баҳс!

Аҳмад Фарғоний – Баҳс – икки қаватли кўзгудир. Бир қавати мунозара, иккинчи қавати эзгулик!

Шайхулислом – Борақалло! Мен сизни бетгачопар, деб билувдим. Сиз маърифат йўлдошидай кўринурсиз. Биллоҳ, ўшал баҳсни қачон, қаерда ва сизнингча, қандай муаммо хусусинда ижро қилурмиз?

Аҳмад Фарғоний – Уч кундин сўнг Бомдод намози ўқилғач, Расадхонага марҳамат. Шул жойда Расадхона иши илмий муҳокама этилур. Мен ёқловчи, сиз эса, таҳлилчи... Ўйлайманки, ул ерда ҳар қандай баҳс, муҳокамаю мунозара учун кенг майдону имконият мавжуд. Сизнинг ҳам, Козиол Куззот жанобларининг ҳам таприфларингиздин бошим осмонга етур.

Учаласи уч томонга гойиб бўлади.

Иккинчи кўриниш

Фира-шира. Қабристон сўқмоғида тугунчесини таёғи учига илиб елкалаб келаётган Аҳмад Фарғоний гўрковга йўлиқади.

Гўрков – Мавлона!

Аҳмад Фарғоний – (*чўчиш тушади-да, кўкрагига туфлаб олади*). Сизға не керак?

Гўрков – Қайға борурсиз?

Аҳмад Фарғоний – Расадхонадин келурмен. Бугун ҳамма ўша жойда бўладур.

Гўрков – Хамма борадур дедингизму?

Аҳмад Фарғоний – Вазир аъзамғин тортиб, Шайхулисломгача ул жойға даъват этилғон. Мен ҳозирликни аниқлаб қайтурмен.

Г ў р к о в – Қабрни кимга қазиётғанимиздин хабарингиз йўқуму?

А х м а д Ф а р ғ о н и й – Кимга? Тезроқ гапиринг!

Г ў р к о в – Вазири аъзам ал-Фазл жаноблариға.

А х м а д Ф а р ғ о н и й – Нега? Нима учун? Ким буюрди? Гапиринг!

Г ў р к о в – Бундин маълумки, баҳтсизликдин бехабар эркансиз. Ал-Фазл жанобларини шул мудхиш тунда ҳоммомда ўлдириб кетибдурлар. Ал-Хоразмий қабрга жой танлаб кетдилар.

А х м а д Ф а р ғ о н и й – (*қўлидаги тугуни тушиб кетади*). А!!!

Г ў р к о в – Ул азиз зотни шаҳидлар қаторига кўмурмиз. Анави қабрда ар-Рашид қатл қилғон вазир ал-Жаъфар ётур, мана буниси Маъмун қатл қилғон ўтай укаси Аминнинг тўри. Вазири аъзам ал-Фазлнинг жасади ўртада абадий ухлайдур. Тупроғи тоза, юмшоқ ва енгил чиқмоқда.

А х м а д Ф а р ғ о н и й – Қастдин ноҳақ қатл килинғонларнинг жойи жаннатда бўлур. Оллоҳ марҳамат қилғай. (*Уларнинг олдига қабр ичидан ташланаётган тупроқ аралаш бир бош суяги топ этиб тушади*).

Г ў р к о в – Нарироқ туринг, мавлоно.

А х м а д Ф а р ғ о н и й – Ёпиримей, ал-Жаъфарнинг ёки Аминнинг бош суяги эмасму?

Г ў р к о в – Бул бош суяқ ар-Рашиддин олдинги замон одамиға мансубдур. Ал-Жаъфар бирлан Аминнинг суякларидин ҳали таналари ажралғонича йўқ.

А х м а д Ф а р ғ о н и й – (*қиблага қараб нидо қилади*). Одамнинг охирати шулму! Неча йиллар елкада роз юргон бош, не ишларни фикрлаб, инсонға хизмат қилғон ва кимларгадур ақл-заковат инъом этган бул-калла энди кимларға керак? (*Пауза*). Не-не меҳрибон кўллар силамағон эркин бу азиз бошни... Балки, ботмон-ботмон оғирликлару не савдолар тушмағон эркин бу азиз бошға... Эҳтимолки, ар-Рашид янглиғ кимларгадур қотиллик фикрлаб, жабрлағондур, балки, ал-Фазлдек бирорларға яхшилик ўйлаб, тошдек қотғондур бул калла суяқ. Ким билсун, бева-бечораю етим-есирлар ғамида фуғон бўлиб, куйғон бўлса ҳам ажаб эрмас. Эҳтим олки, бу қуруқ суяклар ичиндаги ақл-ақида сенинг бу сўқир бошингдек замину фалакни инсон ҳаётига унум бериши орзусида эзилиб, минг пора бўлғондур. Худо билғай, балки, ул ҳам рақибларинга ўхшаб талаш-талаш қилғондур. Ҳарна бўлса бўлғон-

дур, мана энди бул сүякка не керак? (пауза). Наҳотки, яхшилиқдин ўзгани сиғдирмаон ал-Фазлнинг улуг калласи ҳам шул кунға тушур. Э, воҳ!

(Тобутни келтирадилар-да, ерга қўядилар. Икки гўрков жасадни қабрга туширади... Устига тупроқ ташлайдилар).

Қабр атрофида ўнгда — Шайхулислом, Қозиол Куззот, Муфтий, чапда — Ал-Хоразмий, Аҳмад Фарғоний, Абдулмалик, орқаларида мархумнинг қариндош урувлари.

Уламолар тиловат қилишдан бош тортиб, безрайиб турадилар. Мунгли сукунат. Вазият сирини англаган Аҳмад Фарғоний юракларни йиглатгудай оҳангдор Куръон тиловат бажо қиласи.

Ҳамма тарқалади.

Қабристонда Аҳмад Фарғоний, ал-Хоразмий, Абдулмалик, гўрков қолади.

Аҳмад Фарғоний — Гўрков жаноблари!

Гўрков — Лаббай, Мавлоно! Буюрсиналар!

Аҳмад Фарғоний — (Бояги бош суягини унинг қўлига тутқизади). Мана бу топилдикини эъзозу эҳтиром ила дағн қилинглар.

Гўрков — Шаръийму?

Ал-Хоразмий — Мусулмон қабристонида насронийча дағн бўлмайдур.

Гўрков — Чикими?...

Аҳмад Фарғоний — Чикими менинг зиммамда (ҳамёнидан тилла тангалар олиб беради). Мана бунинг ҳаммасини сарфлаб, бошқатдан кафандаб кўмилсун. Бул мусулмон суягини қабрдан қўзғаб қилрон гунохингизни авф этсун Оллоҳ.

Гўрков — Куллук!

(Аҳмад Фарғоний билан Ал-Хоразмий, Абдулмалик сал нарига бориб оладилар).

Абдулмалик — Хўп савоб иш қилдингиз Мавлоно Аҳмад ибн Мухаммад. Оллоҳ даргоҳида қабул қилғай.

Ал-Хоразмий — Мусулмон мўмин суягини хор килмас. Бул гўрковлар ўлик кўпайсан, деб дуо қилсалар керак. Одам суягини улар сариз кессак бирлан баробар кўрурлар.

Аҳмад Фарғоний — Топдингиз мавлоно. Ул инсон бошини суягини гўрковлар гўр поёнидин улоқтиридилар. Аранг тўхтатиб қолдим, йўқса белкуракда мажақлаб ташлар эрди гўрков.

А б д у л м а ли к — Ал-Фазл жаноблари қабринда беписанд сузилиб ўтироғон заминдорларни кўрдингизму? Аларнинг ер жанжаллари ал-Фазлнинг бошини еди. Охиратда бир қарич ер ҳам буюронга буюрар эркан-ку!

А х м а д Ф а р ғ о н и й — Оч кўзларға шунча замин камлик қилса — келиб кўрсун гўристонни. Ҳаммаға етадур. Келсун расадхонаға — ойнаи осмонға боқсун, олам бепоён ва ҳаммаға баробар эканин кўрсун. Ёйинки, жуғрофий хариталаримизга боқсунлар-да, Ер торвузининг қайси карчи маъқул бўлса, танласун ва марҳамат айлаб ани ишга солсун. Талаш-талашға кетғон ид-рокни, дунёвий илм ўрганишға, кучга тўлғон билакни фан арбобларини ўлдиришға эмас, дунёвийликка ишлатиб, одамзодға ҳазина яратсунлар.

А б д у л м а ли к — Ал-Фазл жаноблари ана шундай фикрнинг қурбони бўлди. Ул зот бирор васият колдиролмай кетдилар. Афсус...

А л-Х о р а з м и й — Ул улуг зотнинг васияти дилимиздадур! Шаммосия расадхонасини ишға солиб, кетидин Шомда ҳам янгисини куриб олсан, шул боис мархумнинг арвоҳини шод, фанимизни обод қилурмиз.

А х м а д Ф а р ғ о н и й — Ҳақ гапни айтдингиз. Қанча қанча итлар ақиллағони бирлан нечача карvonлар ипак йўлидин қатнаб турибдур, анчайин каллакесарлар не-не улуг зотларни қақшатрони бирлан ҳаёт Жайхуну Сайхун, Нил ва Дажла янглиғ шивирлаб окмоқда. Сиз бирлан бизға тангри таоло ана шул ҳаёт сувининг муроблари бўлишдек савоб ишни топширибдур. Бул улуг бурчни бажармоқ учун беармон курашмок буюрилғон. Курашурмиз. Ҳаёт курашлардин иборатдур.

А л-Х о р а з м и й — Кураш қурбонсиз бўлмаслиғини заррача ҳам унутмайлик. Вазири аъзам ана шу кураш қурбони бўлди.

А х м а д Ф а р ғ о н и й — Минг афсуски, ул аслзода-нинг ўлимига мен ҳам сабабчидурмен. Надоматдин бошим котиб гўё бояги бош суюигига ўхшаб қолғондай...

А б д у л м а ли к — Гуноҳ қылғонлар топилур ва жазоланур, айбсиз бошингизни алар болтаси тагига тутманг, мавлоно.

А х м а д Ф а р ғ о н и й — Ул аслзода вазири аъзам расадхонаға нима керак, десам ўшал заҳот муҳайё қилдилар. Қуёш соат яратишмда гўёки пойи-патак бўлдилар. Замин, масофа ўлчовию мерос тақсимотида ва

хисоблаш жадвалимни уламолар депсаламоқчи бўлғонида қаттиқ туриб тарафимни олдилар. Ана шулар боис мен ул зотга душман орттириб бердим.

А л-Х о р а з м и й — Мен ҳам чандон афсусданмен. «Байтул ҳикма»нинг гуллаши вазири аъзам савй-ҳаракатининг натижаси, мард-мадатининг мевасидур. Бундин рақиблари жигибийрон бўлғони эсингиизда. Менга «Байтул ҳикма» раҳбари сифатинда тила тилингни, деб турур ва оғзимдин чиққанини муҳайё килур эрди. Менинг Бағдоддаги соям ҳам акобирларға аждарҳо бўлиб кўринур эрди...

А б д у л м а л и к — Тангриға шукрки, буюк халифамиз Маъмун ҳазратлари бизга давлат паноҳдурлар. Ул давлатпаноҳ бундин буён ҳам «Байтул ҳикма»нинг ҳомийсидурлар. Шунинг ўзи кифоя қилмасмикин?

А х м а д Ф а р ғ о н и й — Шайхулислом иддаосини эшитмабидингиз? Мен эшитғонмен. Эмиш Памир баландлигидин то Испания чўққилариғача бўлғон тумоноту музофотларға ҳокиму мутлоқ бўлғон Маъмун давлат жиловини турон мажусийлариға бериб қўйди, араб уламоларию акобирлари аларға югардак бўлиб юрибдурлар. Ўнг кўли бўлғон вазири аъзамни қатл қилғонларидин сўнг ул инсон, подшо бўлса ҳам жонли одам ахир, энди қандай кайфиятда бўладур? Буёғи қоронбу!

А б д у л м а л и к — Расадхонамиз ишға тушмай туриб, анға қарши латифа тўқимоқдалар. Ой илиа Юлдузларни ўлчаш нега керак? Оллоҳ яратған ой ҳар тунда чиқадур, кундузда ботадур. Аларни кўзғош гуноҳ-ку! Алар бирдан тумонот инсу жинслар кўзғалгудай бўлса, қиёмат қаюм бўп кетадур-ку! — демоқдалар.

А х м а д Ф а р ғ о н и й — Аларға ўхшаш хомхаёллар бир замонда қуёшга қараб «Эй, Куёш тўхта!» деб эрдилар. Ҳа, шундайлар тушларини Дажла сувига айтсунлар, оқизиб кетадур. Чигиртқадин қўрқкан феллоҳ дон экмас!

А б д у л м а л и к — Эсон бўлсак кўурумиз.

Учовлон бу ердан қўзғаладилар.

Иккинчи кўриниш тугайди.

Учинчи кўриниш

Расадхона. Телескоплар олдидан дафтар қўлтиқлаб чикқан Аҳмад Фарғоний тепадаги ойнаванд кабинетга кириб, кузатув дафтарини вараклаб ўтиради.

Абдулмалик киради.

А б д у л м а л и к – Ҳормасунлар, Мавлоно!

А х м а д Ғ а р ғ о н и й – Келсунлар, оқсоқол, хуш келибдурлар! Қалай, яхши дам олдуларму, оқсоқол?

А б д у л м а л и к – Унумли ҳордикдин калла пишди. Энди Сиз ҳам бироз мизриб олсангиз яхши бўлурди. Кузатувни мен давом эттирурмен. Фақат бугун чапдаги дурбунларни самонинг қайси бурчагига буриб, қай бир юлдузни назорат қилишни айтсангиз бас.

А х м а д Ғ а р ғ о н и й – Мендин Сизга фалакда юлдуз қолмади.

А б д у л м а л и к – (*кулади*) Ҳаммасини ўзингизники қилиб олдингизму?

А х м а д Ғ а р ғ о н и й – Ҳазиллашдим. Фақат бир минггу йигирма иккисини ўлчаб улгурдим холос. Ҳали кўёз етмаон юлдузлар кўкда қумурсқадай кумлаб юрибдур.

А б д у л м а л и к – Муфтий ҳазратлари қайдин билибдур, «Ал-Фарғонийнинг мингдин ортиқ юлдузни буткул ўлчагони ростму?» – деб савол ташладилар.

А х м а д Ғ а р ғ о н и й – Дунёвий илмларға нечук кизиқиб қолибдур?

А б д у л м а л и к – Ҳадийси муқаддас ул зотга энди таъсир қылғон кўринадур. «Мусулмон зотига дунёвий илм ҳам керакдур» дедилар менга.

А х м а д Ғ а р ғ о н и й – Ундай бўлса муфтий жаноблари марҳамат қилиб, Расадхонамизга келсунлар. Оллоҳнинг осмонини дурбунда кўрсатурмиз.

А б д у л м а л и к – Гапимиз бир жойдин чиқди. Ул зот ҳали ҳозир келиб қоладур. Мачитда ваъдалашғон эрдик. Ие ана, хизирни йўқласак бўларкан, ана ўzlари келиб қолдилар.

Муфтий киради.

М у ф т и й – Ассалому алайқум азизлар!

(*Ўтириб юзига қўлларини тортиб дуо қиласди*).

А х м а д Ғ а р ғ о н и й – Ниятингизни оқсақол айтиб эділар, ташрифингиздин кўп мамнундурмен.

М у ф т и й – Бир эмас, икки Расадхона осмон бирлан гаплашиб турсаю уламолар четда бўлсалар. (*Пауза*). Акобирлар орасинда гап-сўз мёюмалоқ!..

А ҳ м а д Ф а р ғ о н и й – Таширифингиздин Шайхулислом хабардорму?

М у ф т и й – Йўқ.

А ҳ м а д Ф а р ғ о н и й – Жасорат қилибдурсиз, Муфтий жаноблари. Энди бүёғига андин каттароқ жасорат талаб қилинур.

М у ф т и й – Ният қилғон одам жабрдин чўчимас!

А б д у л м а л и к – Муфтий жаноблари жами шарт-шароитни мендин сўраб, билиб олғондурлар.

А ҳ м а д Ф а р ғ о н и й – Ундан бўлса, чилла сарпосини кийиб чиқсунлар.

М у ф т и й – (*Тушунмай аланглайди*). Чилла? Кирқ кун ўтирадурменму?

А ҳ м а д Ф а р ғ о н и й – Ер бирлан осмон миллиард-миллиард йиллик йўл. Аммо аларнинг қўшничилигини кўрмоқ учун сизга бир ёруғ кун бирлан, бир коронгу тун кифоя... (*Муфтий ичкарига кириб, оқ кулов, халта куйлак кийиб чиқади*).

М у ф т и й – Оқ потиҳа берсунлар, мавлонолар.

А ҳ м а д Ф а р ғ о н и й – (*Ўрик, майиз, ёнгоқ беради*). Мана буларни қўйникқа солиб олсунлар.

М у ф т и й – Жаннат мевалариму булар?

А ҳ м а д Ф а р ғ о н и й – Ўрик – юрак дармони. Кора майиз – қон томир арқоғи. Ёнгоқ мағизи – хушёр тутувчи омил.

М у ф т и й – Денгизчиларнинг сафар таоми-ку!..

А ҳ м а д Ф а р ғ о н и й – Сиз алардин мушкулроқ сафар қилурсиз. Алар фақат сувда юрадурлар. Сиз Ерда, сувда, Кўқда сузурсиз.

Абдулмалик Муфтийни коронгу эсколаторга бошлаб кегади. Бошида тугун кўтарган гўзал қиз Гуландом киради.

Г у л а н д о м – Ассалому алайкум, тоға! Дадам бирлан аям ош дамлаб юбордилар. Паловни соғинған бўлсалар керак, дейишиди.

А ҳ м а д Ф а р ғ о н и й – Барака топкурлар. Паловхонтўрани ким соғинмайдур? Чиганоққа пахта ўраб ейдурмиз бул паловхон тўрамми.

Гуландом қўлига сув беради.

А ҳ м а д Ф а р ғ о н и й – (*мириқиб ош ейди*). Жикқа мой! Шириндик ширин! Иш билан бўлиб, қорним очронини билмағон эканмен.

Гуландом — Хоҳласангиз ҳар куни келурмен.
Эртага лағмон ейсизму ёки манти яхшиму?

Аҳмад Фарғоний — Овора бўлманглар.
Ҳамشاҳрларим бизни танқис таомға мўл қилиб туриб-
дурлар. (*Бўшагон товоқни қайтариб беради*). От-
онангизга мендин икки кучоқ салом айтиб қўйғайсиз.
Яхши боринг!

Гуландомнинг чиққиси келмай, олимга термулиб гап айталь-
май турган чоқда котиб келиб қолади. Гуландом қиёлаб чиқиб
кетади.

Котиб — Неча кундин бери «Байтул ҳикма»да
бўлолмадингиз. Қофзлар йигилиб қолди, жаноб Бош
китобдор (*қоғозларни саралаб бир бошдан узатади*).
Мана буниси олиму мулозимларнинг маошлари йўқлама-
си. Имзо чекурсиз... (*Кўл қўйдираиб олади*). Мана була-
ри четдин келғон ёзишмалар.

Аҳмад Фарғоний — Қаерлардин ва не
хусусларда?..

Котиб — Мана бунда Дониё қиролининг денгиз
вазири Сиздин Ер юзи харитангизни сўрабдур. Рухсат
бўлгач, анға элчи келармуш.

Аҳмад Фарғоний — Аларнинг тошбосмасин-
да қўпайтириб ҳам олурмиз. Хўш, яна нима хабарлар
келтирдингиз?

Котиб — Яна икки давлатдин даъватномалар.
Бири Миср подшосидан, яна бири Испаниядин. (*узатади*)
Миср подшоси Сизнинг «Миқёси жадид» асарингиз-
ни ўқибдур. Шул асосда Нил дарёси феъл-авторини би-
либ беришға чақирибдур.

Аҳмад Фарғоний — (*мактубни ўқиб,
кулади*). Буни қаранг, хизмат эвазига бошингиздин ол-
тин сочурмен, депти. Нилдай серсув дарё оқиб турғон
бепоён ерларда курсоқчилик. Нил дарёси беҳаё ва телба.
Гоҳ қирғоқларға чиқиб, экинларни пайхон қиласур, го-
ҳида ўзанидин фойиб бўлиб, курсоқчилик қиласур.
Анинг бул феъли-авторини рисолага солғондим, миср-
ликлар эътиборға олибдурлар (*пауза*). Бул савоб ишни
олтин бирлан ўлчаб бўлурму! Савобга қиласурмен. Савоб-
га! Савоб — олтиндин афзал!

Котиб — Аларни хурсанд қиласурғон жавоб
мактуби битайлик-му?

Аҳмад Фарғоний — Битурмиз. Албатта
битурмиз! Аввалон Сайхунли юртдош мухандислар бир-
лан келишиб олмоғим зарур.

К о т и б – Испанияға недермиз? Ваколатхонаси дини
бугун хабар олғали чопар келадур.

А х м а д Ғ а р ф о н и й – Бул даъватнинг ижроси анча вақт талаб қиласадур. Аларнинг талаби қанчалик катта бўлса, ижроси шунча мушкул. Алар дорилфунун очмоқчи эрмушлар. Бул олий даргоҳ Оврӯподаги илк дорилфунун бўладур. Анга мен Марказий Осиёнинг бир гурух ёш олимларини эргаштириб боришимни ўтиниб сўрабдурлар. Аларнинг бошларини қовуштириб олмоққа ҳам вақт керак.

К о т и б – Дарс бериб келмоққа борурсизларму?

А х м а д Ғ а р ф о н и й – Ўтроқлиққа чорламоқдалар. Ўтроқлиққа!

К о т и б – Қизиқ. «Байтул ҳикма»дай Шарқ академиясининг Сиздай улуғ раҳбарини олиб кетишға қандай журъат этибдурлар?

А х м а д Ғ а р ф о н и й – Орзуға айб йўқ. Бул қоғоз шу ерда қолсун. Аниңг хусусинда гап-сўзлар ҳам...

К о т и б – Куллук. Тушундим.

Чиқиб кетади.

Аҳмад Фарғоний ишга берилиб ўтириб, ниҳоятда чарчаганидан ёнбошлаб ухлаб қолади. Шу оз вақт ичида туш кўриб ҳам улгуради.

Т у ш д а о в о з – Faflat уйқусидин уйғон, Аҳмад иби Мухаммад!

А х м а д Ғ а р ф о н и й – (уйқу аралаш) Ухлағоним йўқ, андак кўзим кетибдур лек фикрим уйғок!

Т у ш д а я на о в о з – «Самовий жисмлар ва юлдузлар ҳаракати» китобинг поёнига етдиму? Китоби улуг?..

А х м а д Ғ а р ф о н и й – (уйғониб кетади) Шу ерда... мана... мана... (*ўрнидан туриб, кўзларини ишқалаб олиб, яна ишга чўмади*). Батлимуснинг адашрони рост эркан... Расадхонасининг чала бўлғони ул зотни янглиштиргон чикади. Шукрки, биз ул буюк олимнинг хатоларини тузата билдик. Ҳаммаси мана шул китобда битилди. (*Эскалатордан Абдулмалик, Муфтий ҷарчоқ ҳолда чиқиб келишади*).

М у ф т и й – Бир кечакундуз шунча узунму?! Бир умрға тенг бўлиб кетди!.. Билло, оламни кездим. Гёй миям ўзимники эмас...

А х м а д Ғ а р ф о н и й – Бир кечакундузга шунчаму, биз бул даргоҳда неча йилдин бер-

ли илм қиласурмиз. Сиз бирон бир юлдузни ўлчадингизму?

М у ф т и й — Қаёқда! Тегирмон тоши қандоқ айланадур, худди ўшандай. Юлдузлар гоҳ тепамда, гоҳида бикинимда, баъзан остимда пайдо бўладур. Юрагимни ҳовучлаб, ўрик чайнадим. Бир вақт қарасам, юлдузлар остимдаю, ўзим океан ичинда... Чўкаётгандай бўлиб, кора майизни оғзимга солдим. Кейин қарасам, поёни йўқ қуруқлик. Саҳройи кабр анинг олдинда гўё бир тишлам! Кейин Куёш чарақлади! Кўзим тинди. Кўзларимни юмид олдим-да, ёнғоқ магизини чайнаб, айтғонингиздай хушёр тортдим. Гўё қайикда ўтирибману мен тушган қайиқ думалаётгандай... Мисоли туш кўргондек бўлдим, мавлоно!.. Оллоҳнинг қудрати беармон!

А х м а д Ф а р ғ о н и й — Ўша қайиқ деб айтғонингиз мана шу Сиз бирлан мен ўтириғон заминнинг ўзгинасидур. Гоҳ бикиндаю гоҳида ост-устингизда юрғон Ой или юлдузлар Куёш атрофиндаги сайёраларнинг ҳаракатидур. Батлимус «Ер котиб қолғон жисмдур, ул силжимайдур» деган эрди. Сизлар эса, Ерни кора ҳўқизнинг шохи қўтариб турадур, бир шоҳидин иккинчисига олғонида зилзила бўлур, деб баён қиласизлар. Дурбунларда бирон жойда ўша кора ҳўқиз кўриндиму?

М у ф т и й — Сизлар ани бидъат ила хурофот дейсизлар. Не қилайлик, одамлар онига ўрнашиб қолғон азалиятни енгиш осон эмасдур.

А х м а д Ф а р ғ о н и й — Ани дунёвий илм ила маърифат енгадур. Биз одамзотнинг мушкулини осон қилиш хизматиндадурмиз... токи, танада жон, томирларда қон, қалбда иймон борича!..

Учинчи кўриниш тугайди.

Тўртинчи кўриниш

Аҳмад Фарғонийнинг уйи.

Кечки пайт. Қандилдаги ўн битта шам ёруғида ишлаб ўтирган, сокол-мўйлови мошгуруч Аҳмад Фарғоний эшик қаттиқ тарақлашидан чўчиб тушади.

А х м а д Ф а р ғ о н и й — Ким у?

К и з бола овози — Очинг, тоға! Оча қолинг!

Аҳмад Фарғоний эшикни очади. Суқсурдай гўзал қиз ичкарига отилиб киради.

Аҳмад Фарғоний — Гуландом? Сизму? Ит кувладиму?!

Гуландом — Ундин баттар! Мени яширинг, тоға! Тез яшириб қўйинг, тоғажон!

Аҳмад Фарғоний — Не бўлди, синглим! Галиринг!

Гуландом — (*Эс-ҳушини аранг йигиштириб олгач*). Мени ҳарам бекаси қувлаб юрибдур...

Аҳмад Фарғоний — Қузғунлар яна овға чиқибдурларму?

Гуландом — Исқитлар изимға тушғонидил берли қочоқдурмен. Қаерларда юрғонимни ота-онам ҳам билмайдурлар. Мусоғирлик. Ҳамшарим, деб паноҳ излаб ҳузурингизга кирдим. Қолаверса «Байтул ҳикма» раҳбаридин ҳайқсалар керак, деб ўйладим. Паноҳингизга олинг!..

Аҳмад Фарғоний — (*ўзига ўзи*). Оллоҳ бундайин Соҳибжамолни баҳт учун яратғон-ку! Баҳти қароликка эрмас, албатта. Бу гўзаллик бечора кизнинг бошиға бало бўлдиму! Парчинойнинг худди ва нодир нусхаси-я! (*пауза*) Парчиной! Қайларда сен, Парчиной!.. Сени ҳам бул гўзалнинг куниға солмасин худо! Парчиной!..

Гуландом — Лаббай! Мени чакирдингизму? Менинг исмим Гуландом-ку!

Аҳмад Фарғоний — Авф этғайсиз, синглим... Мен... мен ўзим...

Эшик каттиқ тарақлайди.

Гуландом саросимада китоблар жавонига суқилиб олади.

Ҳарам бекаси жодугар кампир киради.

Ҳарам бекаси — (*Аҳмад Фарғонийга чақчайиб*). Ҳарамдин қочғон канизак шул ерга кирди. Қаерга яшурдингиз, ул қочоқни?

Аҳмад Фарғоний — Ҳарамдин қочғон дейсизму? Ишонмайман!

Ҳарам бекаси — Мавлоно! Сиз яшурғон ўшал қочоқ ҳарамнинг мулки...

Аҳмад Фарғоний — Гуландомни айтурсизму? Ул қизнинг отасини яхши билурмен. Ҳарамга қиз узатадурғон ножинслардин эрмас! Ул қиз ҳам зотан ҳарамдин осмонча узоқдадур!

Х а р а м б е к а с и – Ана жавонда кимдир
римирилляпти...

Хо, келинчак, бүёққа чиқинг, сизни остонаси тилло-
дин уйлар кутяпти...

А х м а д Ф а р г о н и й – Англатинг менга:
гоҳ қочоқ, гоҳ ҳарам мулки, ҳозир эса, келинчак дер-
сиз...

Х а р а м б е к а с и – (*Гуландомни жавондан
чиқарип оларкан*). Олдимға тушиңг, эъзозли келинчак.
Сиз жаноб олийлари Маъмун амри бирлан лашкарбоши
қаҳрамонға тортиқ қилинғонсиз. Тахти равон, баҳти жа-
ҳон кутадур Сизни...

Г у л а н д о м – Ўшал тахту равонни елкамнинг
чуқури кўрсинг. Ва ҳарам йўлиқтиргон баҳтни ўлигим
кўрсун!.. (*Аҳмад Фаргонийга қараб*). Сиздин ўзга
баҳт – менға гўристондур!..

Дабдаба билан ҳуфя ишлар зобити киради.

З о б и т – (*Гуландомга*) Сизни ота-онангиз кутмок-
дадир. (*Ҳарам бекасига*).

Сиз, бул қиз бирлан бирга боринг!

Ҳарам бекаси қизни етаклаб кетади.

Г у л а н д о м – Қидирғон кимсалар мени қабрис-
тондин топадур.

А х м а д Ф а р г о н и й – Нималар бўляпти, ўзи?..

З о б и т – Кўзғалончиларни бостириғон лашкарбо-
шиға ҳалифамизнинг инъомидур бул гўзал қиз. Сиз эрса
ул жанонни ўз никоҳингизга олмоқ учун яширибсиз...

А х м а д Ф а р г о н и й – Ўлимдин хабарим бор,
зинҳор-зинҳор бул бўхтондин хабарим йўқ!

З о б и т – Гапингизни етқизурмен. Лекин ўёғи не
кечишини олдиндин айта билмасмен, мавлоно Бош
китобдор. Узр.

Чикиб кетади.

А х м а д Ф а р г о н и й – (*Ўзига ўзи*). Эй, бу
хом калла қачон пишурсен? Қабристондаги бош суюкка
айланганингда пишурмисен? (*Бошига уради*). Нега ул
париштани ялмоғиз жодугар қўлиға тутиб бердинг? Бе-
чора, бегуноҳ қиз сендин паноҳ излаб келғон эрди-ку!
Умиди пучга чиқди шўрликнинг. «Ундан баҳтни ўлигим
кўрсун!» деб эрди-ку! Нега англамадинг, хом калла?..
Бир ночор бечоранинг заволиға қолмадингмикин? Охи-
ратда жавоб берурсен, эй, аҳмоқ Аҳмад!..

Эшик тақиллайди.

Аҳмад Фарғоний – Кираверинг, эшик очик.

Шайхулислом киради.

Шайхулислом – Ассалому алайкум «Байтул ҳикма» Бош китобдори жаноблари!

Аҳмад Фарғоний – Ва алайкум ассалом, қаёқдин кун чиқди?

Шайхулислом – Менинг ташрифим Сизни мамнун қила олмас, деб ўйлаймен.

Аҳмад Фарғоний – Ал-Фазл ўлими етмасмиди. Яна бирор фожиа юз бердиму?!

Шайхулислом – Ўшанинг шарпаси келиб турибдур.

Аҳмад Фарғоний – Очиқчасига гаплашиши яхши кўрар эдингиз шекилли.

Шайхулислом – Андин бери Дажладин қанча сув окиб ўтди. Айни замонда Дажла суви лойқалашиб окмоқда.

Аҳмад Фарғоний – Хўш, боиси?..

Шайхулислом – Боисини ўзингиздин эшитгум. Бир бечоранинг покиза қизи қаҳрамон лашкарбоши қаллигини шарманда қилибдурсиз. Ҳам бошдин, ҳам тошдин, ҳам аштдин, ҳам даштдин бадном бўлиб турурсиз. Муфтий жанобларини расадхонадин кофир килиб чиқорғонингиз етмағонмиди?

Аҳмад Фарғоний – Ё Оллоҳ, бу тухмат тошлари қайдин ёғилур? Одамга олам шунчалар торайиб қолғони ниманинг аломатидур. Ёки маҳшар гоҳ эшиклари ланг очилиб, қиёмат аждарлари овға чиқдиларму?! (*Шайхулисломга яқинлашади*) Кимнинг гуноҳи бўлса Оллоҳга солдим. Оллоҳ кечирмайдур бўхтонни ҳам, иғвони ҳам!..

Шайхулислом тескари қараб олади.

Эшиқдан хуфя ишлар вазири Яхё кириб келади.

Ал-Яҳё – Ширин сухбатни бузғон бўлсам узр, жаноблар.

Аҳмад Фарғоний – Буюрсинлар, хуфя ишлари вазири жаноблари.

Ал-Яҳё – Сизнинг уйингизға бостириб кирғони учун ҳарам бекаси жазоға тортилди, бизнинг зобит оддий аскарликка туширилди.

Аҳмад Фарғоний — Шунча ифво кимга керак эрди?

Ал-Яҳё — Биллосини эшийтдингиз, индаллоси Сизни беҳад хуноб қилишидин кўркувдадурмен.

Аҳмад Фарғоний — Ахборингизнинг бундин ҳам қумортқиси борму?

Ал-Яҳё — Ул қиз сиз бирлан ўлим хусусинда гаплашғонмиди?

Аҳмад Фарғоний — Ах! Бирор фожиадин даракдурму бу сўров?!

Ал-Яҳё — Ул қиз ҳарам бекасининг кўлидин чиқиб, ўзини Дажла дарёсига ташлабдур. Ўз жонига ўзи қасд қилғони ҳақинда битик ёзилмуш...

Аҳмад Фарғоний — Кетинглар! Бўшатинглар кулбамни! Ҳоли қўйинг, мени!

(Эшик деразаларни очиб юборади. Шайхулислом, Яҳё чиқиб кетади).

— Тор бўлди сенға бул макон. Фиппа бўфур сени бул шаҳри азим... Олимлар орасинда, юртдошлиаринг кўзи олдинда қандоқ бош кўтариб юурсен? Қизнинг отаонаси кимдурлар сени...

(Уйни гир айланиб чиқади-да, эшик, деразаларни қайта ёпади).

— Бул маскандаги ишларинг паёнига етди. Улуғ китобинг сўнгги рисоласи ҳам бут бўлди. Яна нима қолди? Энг муҳими ишларинг мана энди бошланур. Назарияни амалияга кўчирмоғинг ҳам қарз, ҳам фарз! (пауза) Амалиётсиз илм — эски увада. Мехнату машаққатда толғонингни увадага айлантирма, ишлат, борлиғингни халқларға бер!

Жавонларини очиб, китоблари, қўлэзмаларини итгаштира бошлайди.

Шунчалар бевафому бу ёруғ дунё!.. Шунчалар тордурму бул торвуз янглиғ юмалоқ замин!..

Жавондагиларини ерга ташлайди.

— «Байтул ҳикма» даргоҳи ҳам сенға тор ўлди, тор ўлди... Кет бул ердин ақлинг борида...

Китобларини туга бошлайди.

— Кетурмэн, оёқларим етғунча борурмен. Кўш хўқиз ортидин буғдой сепған дехқондек илм, маърифат уруғини Оврўпаға ҳам сепғаймен. Битталаб, битталаб ботмон бўлғунча сепғаймен!

(Китобларини рўймолга тугади. Ортганини иккинчи рўймолга).

— Эҳ-хе, кўп экан-ку. Кўлёзмалар яна бир тугун. Хариталарчи?.. Ҳаммасини олиб кетурмен. Дасёр эмас, ўзим кўтариб кетурмен.

(*Тугунларни таёгига илади. Опкачга ўхшатиб бўйнига илиб кўради*).

— Оғир... Оғир бўлса ҳамки, ўз ақли-идрокинг мева-сиdir бу юкинг. Йўқ, йўқ, юк эмас, фарзандинг. Билиб қўй. Булардин ўзга фарзандинг йўқдур сенинг. Эҳ, тақдириб, қаёқларга, кимларга ташладинг мени? Сабр... Сабр қил, Аҳмад, Сабр қилсанг гўрадин ҳолва битур...

(*Ўтириб олиб, ўзи тузган харитасини кўради*).

Кайларга борай? Ушбулардин нари Испанияга йўл олайму? Йўқ! Испания ҳам Маъмуннинг ери. Кўл оёғингдин боғлаб бергувчилар топилур. Миср-чи? Ул мустакил давлат. Подишиси ўзи чақирияти. Амалиётингга кенг майдон, Маслаҳатим битди. Мисрға йўл олурмен. Анда телба азим дарёға «Нилометр» дастгохи ўрнатурмен. Ани мен бирлан бирга лойиха қилғон ҳамортларим ортимдин борурлар. Мисрға йўл. Мисрға!..

Кўчадан дасёр бола киради.

Д а с ё р — Лаббай! Мисрғаму, қачон? Вой кўч-кўрон бирланму?

А х м а д Ф а р ғ о н и й — Жимм! Ҳеч кимга ҳеч нима лом-мим!

Дасёр ҳайрон лабини тишлаб қолади.

Д а с ё р — Мен ҳам Сиз бирлан...

А х м а д Ф а р ғ о н и й — (*Ёнидан олтин тангалар чиқариб беради*). Беминнат хизматинга рози бўл, бўтам.

Д а с ё р — (*йиглаб юборади*). Энди кўришолмаймизму? Мени ташлаб кетурсизму...

А х м а д Ф а р ғ о н и й — Йиглама, бўтам. Насиб этса кўришармиз. Сендин битта илтимос: мободо Кубодин, Фарғонадин мени йўқлар киши келса, Аҳмад Фарғонийни Нил дарёси соҳилларидин, андин нари Принея оролларидин қидирсунлар. Сени Оллоҳға омонат қолдирурмен. Хайр!

Тугунларини икки елкасига хуржун килиб осади-да, йўлга чиқаётганида ал-Хоразмий кириб қолади.

А л-Х о р а з м и й — Оллоҳ дилимфа солди. Йўқса армонда қолур эканмен. (*Аҳмад Фарғонийни қучоқлай-*

ди). Иним! Қаерларда бўлсангиз ҳам Оллоҳ сизга соя-
бон бўлғай.

Бир лаҳза жим бўлгач, сафар дуосини ўқийди:

— Оллоҳим, унга узокни яқин, сафарини осон қил.

...Ишларингнинг охирига етишини Оллоҳнинг па-
нохига топширадурмен!

Икковлон яна бир бор қучоқлашадилар.

Аҳмад Фарғоний қоронгуликда фойиб бўлади.

Спектакл тугайди.

ПАРДА ТУШАДИ.

